

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

.....

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Rådet

91/680/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 16. december 1991 om tilføjelse til det fælles merværdiafgiftssystem og om ændring, med henblik på afskaffelse af de fiskale grænser, af direktiv 77/388/EØF 1

91/681/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 19. december 1991 om ændring af direktiv 90/44/EØF om ændring af direktiv 79/373/EØF om handel med foderblandinger 20

91/682/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 19. december 1991 om afsætning af prydblanteformeringsmateriale og prydblanteplanter 21

91/683/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 19. december 1991 om ændring af direktiv 77/93/EØF om foranstaltninger mod indslæbning i medlemsstaterne af skadegørere på planter eller planteprodukter 29

91/684/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 19. december 1991 om ændring af direktiv 89/437/EØF om hygiejne- og sundhedsproblemer i forbindelse med produktion og markedsføring af ægprodukter 38

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV

af 16. december 1991

om tilføjelse til det fælles merværdiafgiftssystem og om ændring, med henblik på afskaffelse af de fiskale grænser, af direktiv 77/388/EØF

(91/680/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 99,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I Traktatens artikel 8 A defineres det indre marked som et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, kapital og tjenesteydelser i overensstemmelse med bestemmelserne i denne Traktat;

gennemførelsen af det indre marked indebærer fjernelse af de fiskale grænser mellem medlemsstaterne, og med henblik herpå skal afgiftsopkrævning ved indførsel og afgiftsfritagelse ved udførsel i samhandelen mellem medlemsstaterne afskaffes endeligt;

fra den 1. januar 1993 afskaffes kontrol i fiskalt øjemed ved de indre grænser således endeligt for enhver transaktion mellem medlemsstaterne;

afgiftsopkrævning ved indførsel og afgiftsfritagelse ved udførsel skal følgelig forbeholdes transaktioner med områ-

der, der ikke er omfattet af anvendelsesområdet for det fælles merværdiafgiftssystem;

transaktioner, der foretages fra eller til Fyrstendømmet Monaco og fra eller til Isle of Man, skal dog under hensyn til de konventioner og traktater, der finder anvendelse på dem, behandles som transaktioner, der foretages fra eller til henholdsvis Den Franske Republik og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland;

da princippet om afgiftsopkrævning ved indførsel afskaffes i forbindelserne mellem medlemsstaterne, mister bestemmelserne om afgiftsfritagelser ved indførsel deres relevans i forbindelserne mellem medlemsstaterne; disse bestemmelser må derfor afskaffes og de berørte direktiver tilpasses i overensstemmelse hermed;

virkeliggørelse af målet i artikel 4 i Rådets første direktiv af 11. april 1967 ⁽⁴⁾, senest ændret ved sjette direktiv 77/388/EØF ⁽⁵⁾, forudsætter, at det grundlæggende princip for beskatningen i samhandelen mellem medlemsstaterne er, at der pålægges de leverede goder og præsterede tjenesteydelser afgifter i oprindelseslandet, uden at dette i samhandelen inden for Fællesskabet mellem afgiftspligtige personer må gribe ind i princippet om, at de afgifter, der opkræves i sidste forbrugerled, tilfalder den medlemsstat, hvor det endelige forbrug finder sted;

fastlæggelse af de endelige bestemmelser for virkeliggørelsen af målsætningen for den fælles merværdiafgiftsordning for levering af goder og tjenesteydelser mellem medlemsstaterne forudsætter imidlertid opfyldelse af en række betingelser, der

⁽¹⁾ EFT nr. C 252 af 22. 9. 1987, s. 2,
EFT nr. C 176 af 17. 7. 1990, s. 8, og
EFT nr. C 131 af 22. 5. 1991, s. 3.

⁽²⁾ EFT nr. C 324 af 24. 12. 1990, s. 97.

⁽³⁾ EFT nr. C 237 af 12. 9. 1988, s. 19, og
EFT nr. C 332 af 31. 12. 1990, s. 121.

⁽⁴⁾ EFT nr. 71 af 14. 4. 1967, s. 1301/67.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977, s. 1.

ikke kan opfyldes fuldt ud allerede fra den 31. december 1992;

det er derfor nødvendigt fra 1. januar 1993 for et begrænset tidsrum at indføre en overgangsperiode, i løbet af hvilken der iværksættes foranstaltninger, der kan lette overgangen til den endelige afgiftsordning for samhandelen mellem medlemsstaterne, som er målsætningen på mellemlang sigt;

i overgangsperioden skal der i bestemmelsesmedlemsstaterne med de satser og på de vilkår, der gælder i disse medlemsstater, svares afgift af transaktioner inden for Fællesskabet, der foretages af andre afgiftspligtige personer end afgiftsfritagne afgiftspligtige;

i overgangsperioden skal der i bestemmelsesmedlemsstaterne med de satser og på de vilkår, der gælder i disse medlemsstater, ligeledes svares afgift af erhvervelser inden for Fællesskabet for et bestemt beløb, når erhververen er en afgiftsfritaget afgiftspligtig eller en ikke-afgiftspligtig juridisk person, samt af visse transaktioner inden for Fællesskabet i form af fjernsalg og levering af nye transportmidler foretaget til privatpersoner eller til afgiftsfritagne eller ikke-afgiftspligtige institutioner, dersom behandlingen af disse transaktioner i mangel af særbestemmelser kunne føre til alvorlige konkurrencefordrejninger mellem medlemsstaterne;

det er nødvendigt at søge at mindske de administrative og statistiske formaliteter for virksomhederne, navnlig for de små og mellemstore virksomheder, men samtidig skal der iværksættes effektive kontrolforanstaltninger, og kvaliteten af Fællesskabets statistiske instrumenter må nødvendigvis fastholdes, både af økonomiske og af fiskale grunde;

overgangsperioden for afgiftsopkrævning i samhandelen inden for Fællesskabet skal udnyttes til at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at afhjælpe både de sociale følger for de berørte sektorer og de regionale vanskeligheder, navnlig i grænseområder, som vil kunne opstå som følge af afskaffelsen af afgiftsopkrævning ved indførsel og afgiftsfritagelse ved udførsel i samhandelen inden for Fællesskabet; med henblik herpå skal medlemsstaterne i perioden indtil den 30. juni 1999 kunne fritage levering fra afgiftsfrie butikker og goder inden for de fastsatte grænser i forbindelse med passagertrafik mellem medlemsstaterne ad luft- eller søvejen;

overgangsordningen træder i kraft for en periode på fire år og gælder således indtil den 31. december 1996; den erstattes af en endelig afgiftsordning for samhandelen mellem medlemsstaterne, hvis grundlæggende princip skal være, at der pålægges de leverede goder og de præsterede tjenesteydelser afgifter i oprindelseslandet med henblik på at virkeliggøre det mål, som er fastsat i artikel 4 i Rådets første direktiv af 11. april 1967;

med henblik herpå forelægger Kommissionen inden den 31. december 1994 Rådet en rapport om, hvorledes overgangs-

ordningen fungerer, ledsaget af forslag til den nærmere udformning af den endelige afgiftsordning for samhandelen mellem medlemsstaterne; når Rådet finder, at betingelserne for overgang til den endelige ordning er tilfredsstillende opfyldt, vedtager det inden den 31. december 1995 de bestemmelser, som er nødvendige for den endelige ordnings ikrafttræden og funktion, idet overgangsordningens gyldighedsperiode automatisk forlænges, indtil den endelige ordning træder i kraft, og under alle omstændigheder så længe Rådet ikke har truffet afgørelse om den endelige ordning;

direktiv 77/388/EØF, senest ændret ved direktiv 89/465/EØF ⁽¹⁾, må ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 77/388/EØF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

1. I dette direktiv forstås ved

- »en medlemsstats område«: et lands indland som defineret for hver enkelt medlemsstat i stk. 2 og 3
- »Fællesskabet« og »Fællesskabets område«: medlemsstaternes indland som defineret for hver enkelt medlemsstat i stk. 2 og 3
- »tredjelands område« og »tredjeland«: ethvert område, der ikke indgår i de områder, der i stk. 2 og 3 er defineret som en medlemsstats indland.

2. Ved anvendelsen af dette direktiv forstås ved »indland«: anvendelsesområdet for Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, således som dette for hver medlemsstats vedkommende er fastlagt i artikel 227.

3. Følgende nationale områder omfattes ikke af udtrykket indland:

- Forbundsrepublikken Tyskland:
øen Helgoland,
området Büsingen
- Kongeriget Spanien:
Ceuta,
Melilla
- Den Italienske Republik:
Livigno,
Campione d'Italia,
Luganosøens nationale farvand.

⁽¹⁾ EFT nr. L 226 af 3. 8. 1989, s. 21.

Følgende nationale områder omfattes heller ikke af udtrykket indland:

- Kongeriget Spanien:
De Kanariske Øer
- Den Franske Republik:
De Oversøiske Departementer
- Den Hellske Republik:
Αγία Όποç.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at transaktioner, der foretages fra eller til:

- Fyrstendømmet Monaco, behandles som transaktioner, der foretages fra eller til Den Franske Republik,
- Isle of Man, behandles som transaktioner, der foretages fra eller til Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

5. Finder Kommissionen, at bestemmelserne i stk. 3 og 4 ikke længere er berettigede, navnlig i henseende til konkurrenceneutralitet eller egne indtægter, forelægger den Rådet egnede forslag.»

2) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

Indførsel

1. Ved »indførsel af et gode« forstås:

- a) ankomst til Fællesskabet af et gode, der ikke opfylder betingelserne i artikel 9 og 10 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, eller af et gode henhørende under Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, som ikke er i fri omsætning
- b) et godes ankomst til Fællesskabet fra et i artikel 3, stk. 3, andet afsnit, omhandlet område eller fra Kanaløerne.

2. Indførslen af et gode sker i den medlemsstat, på hvis område godet befinder sig, når det ankommer til Fællesskabet.

3. Uanset stk. 2 sker indførsel af et i stk. 1, litra a), omhandlet gode, såfremt dette gode efter sin ankomst til Fællesskabet henføres under en af de i artikel 16, stk. 1, punkt B, nævnte ordninger, under en ordning vedrørende fuldstændig fritagelse for importafgifter ved midlertidig indførsel eller en ordning vedrørende eksternt forsendelse, i den medlemsstat, på hvis område godet ophører med at være dækket af disse ordninger.

Såfremt et i stk. 1, litra b), omhandlet gode efter sin ankomst til Fællesskabet henføres under den i arti-

kel 33a, stk. 1, litra b), omhandlede procedure for intern fællesskabsforsendelse, sker indførslen i den medlemsstat, på hvis område denne procedure ophører.»

3) I artikel 8, stk. 1, litra a), ændres ordene »i et andet land« til »i en anden medlemsstat« og ordene »den medlemsstat, hvortil indførslen sker« til »den medlemsstat, hvor installeringen eller monteringen foretages«.

4) I artikel 8, stk. 1, tilføjes følgende litra c):

»c) i tilfælde, hvor leveringen af et gode sker på et skib, et fly eller et tog, under en transport med afgang- og ankomststed på Fællesskabets område: det sted, hvor goderne befinder sig på tidspunktet for transportens påbegyndelse.«

5) Artikel 8, stk. 2, affattes således:

»2. Uanset stk. 1, litra a), anses stedet for en levering foretaget af en importør som fastlagt i artikel 21, nr. 2, samt stedet for eventuelle efterfølgende leveringer for at ligge i indførselsmedlemsstaten, såfremt stedet, hvor forsendelsen eller transporten påbegyndes, ligger på et tredjelands område.«

6) Artikel 10, stk. 3, affattes således:

»3. Afgiftspligten indtræder og afgiften forfalder på det tidspunkt, hvor godet indføres. Henføres goder straks ved ankomsten til Fællesskabet under en af de i artikel 7, stk. 3, omhandlede ordninger, vil afgiftspligten først indtræde og afgiften først forfalde på det tidspunkt, hvor goderne ophører med at være dækket af disse ordninger.

Skal der for de indførte goder svares told, landbrugsimportafgifter eller afgifter med tilsvarende virkning, der er fastsat som led i en fælles politik, vil imidlertid afgiftspligten indtræde og afgiften forfalde på det tidspunkt, hvor afgiftspligten indtræder for de pågældende fællesskabsafgifter.

Skal der for de indførte goder ikke svares nogen af disse fællesskabsafgifter, anvender medlemsstaterne de gældende toldbestemmelser ved fastlæggelse af afgiftspligtens indtræden og afgiftens forfald.«

7) I artikel 11, punkt B, foretages følgende ændringer:

— stk. 1 affattes således:

»1. Beskatningsgrundlaget er toldværdien fastsat i overensstemmelse med gældende fællesskabsbestemmelser.«

— stk. 2 udgår.

8) Artikel 11, punkt B, stk. 3, affattes således:

»3. I beskatningsgrundlaget medregnes følgende elementer, såfremt de ikke allerede indgår heri:

- a) skatter, told, importafgifter og andre afgifter, som skal svares uden for indførselsmedlemsstaten, samt sådanne, som er foranlediget af indførslen, med undtagelse af den merværdiafgift, der skal opkræves
- b) biomkostninger såsom provisions-, emballage-, transport- og forsikringsomkostninger, som påløber indtil godernes første bestemmelsessted i indførselsmedlemsstaten.

Ved »første bestemmelsessted« forstås det sted, der er angivet i fragtbrevet eller i ethvert andet transportdokument, i henhold til hvilket goderne bringes ind i indførselsmedlemsstaten; i mangel af en sådan angivelse antages det første bestemmelsessted at være det sted, hvor godet første gang omlades i indførselsmedlemsstaten.

Medlemsstaterne kan ligeledes medregne de ovenfor omhandlede biomkostninger i beskatningsgrundlaget, såfremt de hidrører fra transporten til et andet bestemmelsessted inden for indførselsmedlemsstaten, og dette sted er kendt på det tidspunkt, hvor afgiftspligten indtræder.«

9) I artikel 11, punkt B, stk. 5, indsættes ordene »til steder uden for Fællesskabet« efter »som har været midlertidigt udført«, ordene »i udlandet« ændres til »uden for Fællesskabet«, og ordene »og som ved genindførsel ikke er fritaget for afgift i medfør af artikel 14, stk. 1, litra f)« udgår.

10) Artikel 11, punkt C, stk. 2, affattes således:

»2. Såfremt de elementer, der tjener til bestemmelse af beskatningsgrundlaget ved indførsel, er angivet i en anden møntenhed end den, som anvendes i den medlemsstat, hvor værdifastsættelsen sker, fastsættes omregningskursen i overensstemmelse med gældende fællesskabsbestemmelser for beregning af toldværdien.

Såfremt de elementer, der tjener til bestemmelse af beskatningsgrundlaget for en anden transaktion end indførsel af goder, er angivet i en anden møntenhed end den, som anvendes i den medlemsstat, hvor værdifastsættelsen sker, omregnes beløbet efter den senest noterede sælgerkurs på det tidspunkt, hvor afgiften forfalder, på det eller de mest repræsentative valutamarkeder i den pågældende medlemsstat eller efter en kurs, der fastsættes under henvisning til dette eller disse markeder, efter regler, som medlemsstaterne har fastsat herfor. Medlemsstaterne kan dog for visse af disse transaktioner eller for visse kategorier afgiftspligtige personer anvende den omregningskurs, der er fastsat i henhold til gældende fællesskabsbestemmelser for beregning af toldværdien.«

11) I artikel 14, stk. 1, foretages følgende ændringer:

— litra b) udgår

— litra c) affattes således:

»c) indførsel af goder med henblik på eventuelt salg i henhold til artikel 29 i direktiv 85/362/EØF(*), senest ændret ved direktiv 90/237/EØF(**)

(*) EFT nr. L 192 af 24. 7. 1985, s. 20.

(**) EFT nr. L 133 af 24. 5. 1990, s. 91.«

— i litra d) udgår ordene »eller som kunne have opnået sådan fritagelse, hvis de var blevet indført fra et tredjeland« og ordene »på hjemmemarkedet«

— i litra e) udgår ordene »eller kunne have opnået fritagelse herfor, hvis de var blevet indført fra et tredjeland«

— litra f) udgår

— i litra g) udgår ordene »eller kunne have opnået fritagelse herfor, hvis de var blevet indført fra et tredjeland«.

12) Overskriften til artikel 15 affattes således:

»Afgiftsfritagelse for udførsel til steder uden for Fællesskabet, dermed ligestillede transaktioner og internationale transporter.«

13) I artikel 15, nr. 1 og 2, ændres ordene »ud over det i artikel 3 fastlagte område« til »til steder uden for Fællesskabet«.

14) Artikel 15, nr. 3, affattes således:

»3. tjenesteydelser bestående i arbejde, der udføres på løsøregenstande, som er erhvervet eller indført med henblik på en sådan bearbejdning i Fællesskabet, og som af tjenesteyderen eller af en aftager, der er etableret i et tredjeland, eller for disses regning, forsendes eller transporteres til steder uden for Fællesskabet.«

15) I artikel 15, nr. 10, første afsnit, tilføjes følgende led:

»— til en anden medlemsstat og bestemt til væbnede styrker fra enhver stat, der er part i Den Nordatlantiske Traktat, bortset fra bestemmelsesmedlemsstaten selv, til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager dem, eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når disse styrker udgør et led i det fælles forsvar.«

- 16) I artikel 15, nr. 10, andet afsnit, ændres ordene »på de betingelser og med de begrænsninger, der fastsættes af hver medlemsstat« til »på de betingelser og med de begrænsninger, der fastsættes af værtsmedlemsstaten.«
- 17) I artikel 15, nr. 12, tilføjes ordene »til steder uden for Fællesskabet« efter »som udfører disse goder«, og ordene »i udlandet« ændres til »uden for Fællesskabet«.
- 18) Artikel 15, nr. 13, affattes således:
- »13. tjenesteydelser, herunder transportydelser og dertil knyttede transaktioner, dog med undtagelse af tjenesteydelser, som er afgiftsfrie i henhold til artikel 13, såfremt de er direkte forbundet med:
- ekstern forsendelse, udførsel af goder til steder uden for Fællesskabet eller indførsel af goder, der er omfattet af bestemmelserne i artikel 14, stk. 1, litra c), og i artikel 16, stk. 1, punkt A
 - de i artikel 7, stk. 1, litra b), omhandlede goder, der er henført under den i artikel 33a, stk. 1, litra b), omhandlede procedure for intern fællesskabsforsendelse.«
- 19) I artikel 15, nr. 14, ændres ordene »uden for det i artikel 3 fastlagte område« til »uden for Fællesskabet«.
- 20) I artikel 16, stk. 1, foretages følgende ændringer:
- punkt A affattes således:

»A. indførsel af goder, der er bestemt til at skulle henføres under en anden oplagsprocedure end toldoplagsproceduren;«
 - punkt B affattes således:

»B. levering af goder, der er bestemt til at skulle:

 - a) toldbehandles og i givet fald opbevares midlertidigt
 - b) anbringes i en frizone eller på et frilager
 - c) henføres under en toldoplagsprocedure eller en procedure for aktiv forædling
 - d) indføres i territorialfarvande:
 - for at indgå i bore- eller produktionsplatforme med henblik på bygning, reparation, vedligeholdelse, ombygning eller udrustning af disse eller for at forbinde disse bore- eller produktionsplatforme med fastlandet
 - som proviant til bore- eller produktionsplatforme
- e) henføres under en anden oplagsprocedure end toldoplagsproceduren.
- De under litra a), b), c) og d) nævnte steder er dem, der er defineret som sådanne i Fællesskabets gældende toldbestemmelser.«
- punkt C affattes således:
- »C. Levering af tjenesteydelser i forbindelse med levering af de under punkt B omhandlede goder;«
- punkt D affattes således:
- »D. Levering af goder og tjenesteydelser foretaget på de under punkt B opregnede steder og fortsat undergivet en af de i samme punkt nævnte ordninger;«
- følgende punkt E tilføjes:
- »E. levering:
- af de i artikel 7, stk. 1, litra a), omhandlede goder, der fortsat er undergivet ordningerne vedrørende fuldstændig fritagelse for importafgifter ved midlertidig indførsel eller vedrørende ekstern forsendelse
 - af de i artikel 7, stk. 1, litra b), omhandlede goder, der fortsat er undergivet den i artikel 33a omhandlede procedure for intern fællesskabsforsendelse,
 - samt tjenesteydelser i forbindelse med disse leveringer.«
- 21) I artikel 28 tilføjes følgende stk. 3a:
- »3a. Indtil der foreligger en afgørelse fra Rådet, som i henhold til artikel 3 i direktiv 89/465/EØF (*) skal træffe afgørelse om ophævelse af overgangsundtagelserne i stk. 3, kan Spanien fritage de i nr. 2 i bilag F nævnte transaktioner, for så vidt angår tjenesteydelser præsteret af forfattere, samt transaktionerne i nr. 23 og 25 i bilag F.«
- (*) EFT nr. L 226 af 3. 8. 1989, s. 21.«
- 22) Følgende afsnit XVIa og artikel 28a til 28m indsættes:
- »AFSNIT XVIa
- MOMSOVERGANGSORDNING FOR SAMHANDELEN
MELLEM MEDLEMSSTATERNE
- Artikel 28a
- Anvendelsesområde
1. Der skal ligeledes svares merværdiafgift af:
- a) erhvervelser inden for Fællesskabet af goder mod vederlag, der foretages i indlandet af en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab, eller af en ikke-afgiftspligtig

juridisk person, når sælgeren er en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab og hverken er omfattet af fritagelsesordningen i artikel 24 eller af bestemmelserne i artikel 8, stk. 1, litra a), anden sætning, eller artikel 28b, punkt B, stk. 1.

Uanset første afsnit skal der ikke svares merværdiafgift af erhvervelser inden for Fællesskabet af andre goder end nye transportmidler og punktafgiftspligtige varer:

- foretaget af en afgiftspligtig person, der er omfattet af standardsatsordningen i artikel 25, af en afgiftspligtig person, som kun foretager levering af goder eller tjenesteydelser, der ikke giver den pågældende nogen fradragsret, eller af en ikke-afgiftspligtig juridisk person
- inden for rammerne af en samlet værdi uden den merværdiafgift, der skal svares eller er betalt i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten påbegyndes, når denne værdi i det løbende kalenderår ikke overstiger en tærskel, som medlemsstaterne fastsætter, men som ikke kan være lavere end et beløb i national møntenhed svarende til 10 000 ECU, og
- på betingelse af, at den samlede værdi uden den merværdiafgift, der skal svares eller er betalt i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten påbegyndes, af erhvervelser inden for Fællesskabet af andre goder end nye transportmidler og punktafgiftspligtige varer, i det foregående kalenderår ikke har oversteget den tærskel, der er omhandlet i andet led.

Medlemsstaterne giver afgiftspligtige personer og ikke-afgiftspligtige juridiske personer, som kan omfattes af bestemmelserne i andet afsnit, ret til at vælge den generelle ordning i første afsnit. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for denne valgmulighed, som mindst skal omfatte en periode på to kalenderår.

- b) erhvervelser inden for Fællesskabet af nye transportmidler mod vederlag i indlandet af afgiftspligtige personer eller ikke-afgiftspligtige juridiske personer, når disse personer er omfattet af undtagelsen i litra a), andet afsnit, eller af enhver anden ikke-afgiftspligtig person.

2. I dette afsnit XVIa:

- a) forstås ved »transportmiddel«: både, der er over 7,5 meter lange, luftfartøjer, hvis totale »take-off-weight« er over 1 550 kg, og motordrevne landkøretøjer med et slagvolumen på over

48 cm³ eller en effekt på over 7,2 kW, beregnet til person- eller godstransport, bortset fra de både og luftfartøjer, der er omhandlet i artikel 15, nr. 5 og 6

- b) anses de i litra a) omhandlede transportmidler ikke for at være »nye transportmidler«, hvis følgende to betingelser er opfyldt samtidig:

- leveringen finder sted mere end tre måneder efter den første ibrugtagning
- transportmidlet har tilbagelagt mere end 3 000 km, hvis der er tale om et landkøretøj, har sejlet mere end 100 timer, hvis der er tale om en båd, eller har fløjet mere end 40 timer, hvis der er tale om et luftfartøj.

Medlemsstaterne fastsætter, hvorledes ovennævnte oplysninger kan tilvejebringes.

3. Ved erhvervelse inden for Fællesskabet af et gode forstås erhvervelse af retten til som ejer at råde over løsøre, som af sælgeren eller af erhververen eller for disses regning forsendes eller transporteres til en anden medlemsstat end den, hvor forsendelsen eller transporten af dette gode påbegyndes, til erhververen.

Når goder, som er erhvervet af en ikke-afgiftspligtig juridisk person, forsendes eller transporteres fra et tredjeland område og af samme ikke-afgiftspligtige juridiske person indføres i en anden medlemsstat end den, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes, anses goderne for at være forsendt eller transporteret fra indførselsmedlemsstaten. Denne medlemsstat tilbagebetaler importøren som omhandlet i artikel 21, nr. 2, den merværdiafgift, der er erlagt ved indførslen af goderne, såfremt importøren godtgør, at der er pålagt erhvervelsen merværdiafgift i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af goderne er afsluttet.

4. Som afgiftspligtig betragtes ligeledes enhver person, der lejlighedsvis leverer et nyt transportmiddel på de betingelser, der er fastsat i artikel 28c, punkt A.

Den medlemsstat, i hvilken leveringen sker, giver den afgiftspligtige en fradragsret, der fastsættes efter følgende bestemmelser:

- fradragsretten indtræder på leveringstidspunktet og kan kun udøves på dette tidspunkt
- den afgiftspligtige har ret til at fratrække den merværdiafgift, der er indeholdt i købsprisen eller erlagt ved indførslen eller ved erhvervelsen inden for Fællesskabet af transportmidlet, med et beløb, der højst må svare til den afgift, som kunne have været gjort gældende, hvis leveringen ikke havde været fritaget.

Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for gennemførelsen af disse bestemmelser.

5. Med levering af goder mod vederlag sidestilles:

- a) levering til en anden afgiftspligtig person af lønarbejde som defineret i artikel 5, stk. 5, litra a), som præsteres i en anden medlemsstat end den, hvor ordregiveren er momsregistreret, når følgende betingelser er opfyldt:

- de materialer, ordremodtageren anvender, er afsendt eller transporteret af ordregiveren eller for dennes regning fra den medlemsstat, hvor ordregiveren er momsregistreret
- det produkt, ordremodtageren har fremstillet eller samlet, transporteres eller forsendes til ordregiveren i den medlemsstat, hvor ordregiveren er momsregistreret;

- b) en afgiftspligtig persons overførsel af et gode fra hans virksomhed til en anden medlemsstat.

Et gode anses for at være overført til en anden medlemsstat, såfremt det af den afgiftspligtige person eller for hans regning er forsendt eller transporteret til steder uden for det i artikel 3 omhandlede område, men inden for Fællesskabet, til brug for hans virksomhed, bortset fra en af følgende transaktioner:

- levering af godet foretaget af den afgiftspligtige person inden for den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes, på de i artikel 8, stk. 1, litra a), anden sætning, og artikel 28b, punkt B, stk. 1, fastsatte betingelser
- levering af godet foretaget af den afgiftspligtige person på de i artikel 8, stk. 1, litra c), fastsatte betingelser
- levering af godet foretaget af den afgiftspligtige person i indlandet på de i artikel 15 eller i artikel 28c, punkt A, fastsatte betingelser
- levering til den afgiftspligtige person på de i litra a) fastsatte betingelser af et lønarbejde, der er præsteret i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af det pågældende gode er afsluttet.
- levering af en tjenesteydelse, der præsteres for den afgiftspligtige person og består i arbejde på et gode, som rent faktisk udføres i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af godet afsluttes

- midlertidig anvendelse af godet på den medlemsstats område, hvor forsendelsen eller transporten af goderne afsluttes, med henblik på levering af tjenesteydelser, der præsteres af den afgiftspligtige person, som er etableret i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af godet påbegyndes

- midlertidig anvendelse af godet i en periode på højst 24 måneder på en anden medlemsstats område, hvor indførslen af samme gode fra et tredjeland med henblik på midlertidig anvendelse ville være omfattet af ordningen vedrørende fuldstændig fritagelse for importafgifter ved midlertidig indførsel.

6. Med erhvervelse inden for Fællesskabet af goder mod vederlag sidestilles det forhold, at en afgiftspligtig person i sin virksomhed benytter et gode, der af den afgiftspligtige person eller for hans regning er forsendt eller transporteret fra en anden medlemsstat, hvor dette gode af den afgiftspligtige person som led i hans virksomhed i denne anden medlemsstat er produceret, udvundet, forarbejdet, købt, erhvervet som defineret i stk. 1, eller indført.

7. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger med henblik på at sikre, at transaktioner, som ville blive betragtet som levering af goder som omhandlet i stk. 5 og i artikel 5, hvis de blev foretaget i indlandet af en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab, betragtes som erhvervelser inden for Fællesskabet af goder.

Artikel 28b

Transaktionssted

A. Stedet for erhvervelse inden for Fællesskabet af goder.

1. Stedet for en erhvervelse inden for Fællesskabet af goder anses for at være det sted, hvor goderne befinder sig, når forsendelsen eller transporten til erhververen afsluttes.

2. Med forbehold af stk. 1 anses stedet for en erhvervelse inden for Fællesskabet af goder, som omhandlet i artikel 28a, stk. 1, litra a), for at ligge på den medlemsstats område, som har tildelt det momsregistreringsnummer, hvorunder erhververen har foretaget erhvervelsen, dersom erhververen ikke godtgør, at der er pålagt denne erhvervelse afgift efter stk. 1.

Såfremt der imidlertid pålægges erhvervelsen afgift i henhold til stk. 1 i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af goderne afsluttes, efter

at der er pålagt den afgift i henhold til første afsnit, nedsættes beskatningsgrundlaget tilsvarende i den medlemsstat, som har tildelt det momsregistreringsnummer, hvorunder erhververen har foretaget denne erhvervelse.

B. Stedet for levering af goder

1. Uanset artikel 8, stk. 1, litra a), og stk. 2, anses stedet for levering af goder, der af leverandøren eller på hans vegne forsendes eller transporteres fra en anden medlemsstat end den, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes, for at være det sted, hvor goderne befinder sig, når forsendelsen eller transporten til køberen afsluttes, når følgende betingelser er opfyldt:

- leveringen af goderne finder sted til en afgiftspligtig person eller en ikke-afgiftspligtig juridisk person, når disse personer er omfattet af undtagelsen i artikel 28a, stk. 1, litra a), andet afsnit, eller til enhver anden ikke-afgiftspligtig person
- der er tale om andre goder end nye transportmidler eller goder, der med eller uden afprøvning leveres af leverandøren eller for hans regning efter montering eller installering.

Hvis de således leverede goder forsendes eller transporteres fra et tredjelandets område og af leverandøren indføres i en anden medlemsstat end den, hvor forsendelsen eller transporten til erhververen afsluttes, anses goderne for at være forsendt eller transporteret fra indførselsmedlemsstaten.

2. Er de leverede goder imidlertid ikke punktafgiftspligtige varer, finder stk. 1 ikke anvendelse på levering af goder, der forsendes eller transporteres til den samme medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes:

- når leveringen sker inden for rammerne af en samlet værdi — uden merværdiafgift — som i det løbende kalenderår ikke overstiger et beløb i national møntenhed svarende til 100 000 ECU, og
- på betingelse af, at den samlede værdi uden merværdiafgift af de efter stk. 1 foretagne leveringer af andre goder end punktafgiftspligtige varer i det foregående kalenderår ikke har oversteget et beløb i national møntenhed svarende til 100 000 ECU.

Den medlemsstat, på hvis område goderne befinder sig, når forsendelsen eller transporten til køberen afsluttes, kan nedsætte de ovenfor nævnte tærskler til et beløb i national møntenhed svarende til 35 000 ECU, såfremt medlemsstaten frygter, at ovennævnte tærskel på 100 000 ECU fører til alvorlig fordrejning af konkurrencevilkårene. De medlemsstater, der gør brug af denne mulighed, træffer de nødvendige foranstaltninger til at under-

rette de kompetente offentlige myndigheder i den medlemsstat, hvorfra goderne forsendes eller transporteres, herom.

Kommissionen forelægger inden den 31. december 1994 Rådet en rapport om, hvorledes de i foregående afsnit omhandlede særlige tærskler på 35 000 ECU fungerer. Kommissionen kan i nævnte rapport meddele Rådet, at afskaffelse af de særlige tærskler ikke vil medføre alvorlig fordrejning af konkurrencevilkårene. Så længe Rådet ikke har truffet afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen, er bestemmelserne i ovenstående afsnit fortsat gældende.

3. Den medlemsstat, på hvis område goderne befinder sig, når forsendelsen eller transporten påbegyndes, giver de afgiftspligtige personer, der foretager leveringer af goder, der kan omfattes af bestemmelserne i stk. 2, ret til at vælge, at stedet for disse leveringer fastlægges i overensstemmelse med stk. 1.

De pågældende medlemsstater fastsætter de nærmere regler for denne valgmulighed, der mindst skal omfatte en periode på to kalenderår.

C. Leveringsstedet for tjenesteydelser i form af transport af goder inden for Fællesskabet

1. Uanset artikel 9, stk. 2, litra b), fastsættes leveringsstedet for tjenesteydelser i form af transport af goder inden for Fællesskabet i henhold til stk. 2, 3 og 4 nedenfor. I dette afsnit forstås ved:

- »transport af goder inden for Fællesskabet«: enhver transport af goder med afgangssted og ankomststed i to forskellige medlemsstater
- »afgangssted«: det sted, hvor transporten af goderne faktisk påbegyndes, uden medregning af den strækning, der tilbagelægges hen til det sted, hvor goderne befinder sig
- »ankomststed«: det sted, hvor transporten af goderne faktisk afsluttes.

2. Leveringsstedet for tjenesteydelser i form af transport af goder inden for Fællesskabet er afgangsstedet.

3. Uanset stk. 2 anses leveringsstedet for tjenesteydelser i form af transport af goder inden for Fællesskabet, som præsteres for aftagere, der er momsregistreret i en anden medlemsstat end den, hvor transporten påbegyndes, dog for at ligge på den medlemsstats område, som har tildelt aftageren det momsregistreringsnummer, hvorunder tjenesteydelsen er leveret.

4. Medlemsstaterne kan undlade at lægge afgift på den del af transportydelsen, som svarer til de strækninger, der er tilbagelagt i farvande, som ikke hører med-til Fællesskabets område som defineret i artikel 3.

D. Leveringsstedet for tjenesteydelser knyttet til tjenesteydelser i form af transport af goder inden for Fællesskabet

Uanset artikel 9, stk. 2, litra c), anses leveringsstedet for tjenesteydelser i forbindelse med virksomhed knyttet til transport af goder inden for Fællesskabet, som præsteres for aftagere, der er momsregistreret i en anden medlemsstat end den, hvor tjenesteydelsen faktisk leveres, for at ligge på den medlemsstats område, som har tildelt aftageren det momsregistreringsnummer, hvorunder tjenesteydelsen er leveret.

E. Leveringsstedet for tjenesteydelser, der leveres af formidlere

1. Uanset artikel 9, stk. 1, er leveringsstedet for tjenesteydelser, der leveres af formidlere, som handler i andres navn og for andres regning, såfremt deres virksomhed vedrører levering af tjenesteydelser i form af transport af goder inden for Fællesskabet, afgangsstedet for transporten.

Når aftageren af den tjenesteydelse, som formidleren leverer, er momsregistreret i en anden medlemsstat end den, hvor transporten påbegyndes, anses leveringsstedet for den tjenesteydelse, som formidleren leverer, dog for at ligge på den medlemsstats område, som har tildelt aftageren det momsregistreringsnummer, hvorunder tjenesteydelsen er leveret.

2. Uanset artikel 9, stk. 1, er leveringsstedet for tjenesteydelser, der leveres af formidlere, som handler i andres navn og for andres regning, såfremt deres virksomhed vedrører tjenesteydelser i forbindelse med virksomhed knyttet til transport af goder inden for Fællesskabet, det sted, hvor den transporttilknyttede virksomhed rent faktisk udføres.

Når aftageren af den tjenesteydelse, som formidleren leverer, er momsregistreret i en anden medlemsstat end den, hvor den transporttilknyttede virksomhed rent faktisk udføres, anses leveringsstedet for den tjenesteydelse, som formidleren leverer, dog for at ligge på den medlemsstats område, som har tildelt aftageren af tjenesteydelsen det momsregistreringsnummer, hvorunder tjenesteydelsen er leveret af formidleren.

3. Uanset artikel 9, stk. 1, er leveringsstedet for tjenesteydelser, der leveres af formidlere, som handler

i andres navn og for andres regning, såfremt deres virksomhed vedrører andre transaktioner end dem, der er nævnt i stk. 1 og 2 samt i artikel 9, stk. 2, litra e), det sted, hvor de pågældende transaktioner foretages.

Når aftageren er momsregistreret i en anden medlemsstat end den, hvor de pågældende transaktioner foretages, anses leveringsstedet for den tjenesteydelse, som formidleren leverer, dog for at ligge på den medlemsstats område, som har tildelt aftageren det momsregistreringsnummer, hvorunder tjenesteydelsen er leveret af formidleren.

Artikel 28c

Afgiftsfritagelser

A. Fritagelse i forbindelse med levering af goder

Med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser og på betingelser, som medlemsstaterne fastsætter for at sikre en korrekt og enkel anvendelse af nedennævnte fritagelser og for at hindre enhver mulig form for svig, unddragelse eller misbrug, fritager medlemsstaterne nedennævnte transaktioner:

- a) levering af goder, som defineret i artikel 5 og i artikel 28a, stk. 5, litra a), når disse goder af sælgeren eller af erhververen eller for disses regning forsendes eller transporteres til steder uden for det i artikel 3 omhandlede område, men inden for Fællesskabet, til en anden afgiftspligtig person eller til en ikke-afgiftspligtig juridisk person, som handler i denne egenkab i en anden medlemsstat end den, hvor forsendelsen eller transporten af goderne påbegyndes;

Denne fritagelse gælder hverken for levering af goder, der foretages af afgiftspligtige personer, som er omfattet af fritagelsesordningen i artikel 24, eller for levering af goder, der foretages til afgiftspligtige personer eller til ikke-afgiftspligtige juridiske personer, når disse personer er omfattet af undtagelsen i artikel 28a, stk. 1, litra a), andet afsnit.

- b) levering af nye transportmidler, der af sælgeren, af køberen eller for disses regning forsendes eller transporteres til køberen til steder uden for det i artikel 3 omhandlede område, men inden for Fællesskabet, hvis leveringen foretages til afgiftspligtige personer eller til ikke-afgiftspligtige juridiske personer, når disse personer er omfattet af undtagelsen i artikel 28a, stk. 1, litra a), andet afsnit, eller til enhver anden ikke-afgiftspligtig person.

- c) levering af de i artikel 28a, stk. 5, litra b), omhandlede goder, når leveringen ville være fritaget for afgift som fastsat i litra b), hvis den blev foretaget til en anden afgiftspligtig person.

B. Fritagelse i forbindelse med erhvervelse inden for Fællesskabet af goder

Med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser og på betingelser, som medlemsstaterne fastsætter for at sikre en korrekt og enkel anvendelse af ovennævnte fritagelser og for at forhindre enhver mulig form for svig, unddragelse og misbrug, fritager medlemsstaterne:

- a) erhvervelse inden for Fællesskabet af goder, når leveringen af disse goder foretaget af afgiftspligtige personer under alle omstændigheder ville være fritaget for afgift i indlandet
- b) erhvervelse inden for Fællesskabet af goder, når indførslen af dem under alle omstændigheder ville være fritaget i henhold til bestemmelserne i artikel 14, stk. 1
- c) erhvervelse inden for Fællesskabet af goder, for hvilke erhververen i henhold til artikel 17, stk. 3 og 4, under alle omstændigheder ville have ret til fuldstændig tilbagebetaling af den merværdiafgift, som skyldes i henhold til artikel 28a, stk. 1.

C. Fritagelse i forbindelse med transportydelser

Medlemsstaterne fritager tjenesteydelser for afgifter, når der er tale om transport inden for Fællesskabet af goder til eller fra de øer, som udgør de autonome områder Azorerne og Madeira, samt tjenesteydelser i form af forsendelse eller transport af goder mellem disse øer.

D. Fritagelse i forbindelse med indførsel af goder

Hvis goder, der er forsendt eller transporteret fra et tredjeland, indføres i en anden medlemsstat end den, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes, fritager medlemsstaterne indførslen for afgifter, såfremt leveringen af disse goder foretaget af importøren i henhold til artikel 21, nr. 2, er fritaget i overensstemmelse med bestemmelserne i punkt A.

Medlemsstaterne fastsætter betingelserne for denne afgiftsfritagelse med henblik på at sikre en korrekt og enkelt anvendelse af den og hindre enhver mulig form for svig, unddragelse og misbrug.

E. Andre fritagelser

- a) Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at erhvervelser inden for Fællesskabet af goder, der er henført under en af de i artikel 16, stk. 1, punkt B, omhandlede procedurer eller ordninger, omfattes

af de samme bestemmelser som levering af goder, der finder sted i indlandet på de samme betingelser.

b) Artikel 16, stk. 2, affattes således:

»2. Med forbehold af det i artikel 29 omhandlede samråd kan medlemsstaterne indrømme afgiftsfritagelse for følgende transaktioner:

- a) erhvervelser inden for Fællesskabet af goder foretaget af en afgiftspligtig person, indførsel og levering af goder bestemt til en afgiftspligtig person med henblik på udførsel i uforandret stand eller efter forarbejdning til et tredjelandets område samt tjenesteydelser i forbindelse med denne udførsel inden for et beløb, som svarer til værdien af hans udførsler i de foregående tolv måneder;
- b) erhvervelser inden for Fællesskabet af goder foretaget af en afgiftspligtig person og indførsel og levering af goder til en afgiftspligtig person med henblik på levering til en anden medlemsstat på de betingelser, der er fastsat i artikel 28c, punkt A, samt tjenesteydelser i forbindelse med disse leveringer til en anden medlemsstat inden for et beløb, som svarer til værdien af de leveringer af goder, som den afgiftspligtige på de betingelser, der er fastsat i ovennævnte artikel 28c, punkt A, har foretaget i de foregående tolv måneder.

Medlemsstaterne kan fastsætte en fælles beløbsgrænse for de transaktioner, som de fritager i henhold til litra a) og b).«

Artikel 28d

Afgiftspligtens indtræden og afgiftens forfald

1. Afgiftspligten indtræder på det tidspunkt, hvor erhvervelsen inden for Fællesskabet af goder finder sted. Erhvervelsen inden for Fællesskabet af goder anses for at finde sted på det tidspunkt, hvor leveringen i indlandet af lignende goder anses for at finde sted.
2. For erhvervelser inden for Fællesskabet af goder forfalder afgiften den 15. i den måned, der følger efter den måned, i hvilken afgiftspligten er indtrådt.
3. Uanset stk. 2 forfalder afgiften ved udstedelsen af fakturaen, når denne udstedes til erhververen inden den dato, der er fastsat i stk. 2.

4. Uanset artikel 10, stk. 2, forfalder afgiften for levering af goder efter bestemmelserne i artikel 28c, punkt A, den 15. i den måned, der følger efter den måned, i hvilken afgiftspligten er indtrådt.

Afgiften forfalder imidlertid ved udstedelsen af fakturaen, når denne udstedes inden den 15. i den måned, der følger efter den måned, i hvilken afgiftspligten er indtrådt.

Artikel 28e

Beskatningsgrundlag og sats

1. I beskatningsgrundlaget ved erhvervelse inden for Fællesskabet af goder indgår de samme elementer som dem, der anvendes ved opgørelse af beskatningsgrundlaget ved levering af de samme goder i indlandet, jf. artikel 11, punkt A. I særdeleshed fastsættes beskatningsgrundlaget ved erhvervelse inden for Fællesskabet af goder som omhandlet i artikel 28a, stk. 6, i henhold til artikel 11, punkt A, stk. 1, litra b).

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de punktafgifter, som skyldes eller er erlagt af den person, der inden for Fællesskabet, erhverver et punktafgiftspligtigt produkt, indgår i beskatningsgrundlaget i henhold til bestemmelserne i artikel 11, punkt A, stk. 2, litra a).

2. Den afgiftssats, der skal anvendes ved erhvervelse inden for Fællesskabet af goder, er den, der gælder på det tidspunkt, hvor afgiften forfalder.

3. Den afgiftssats, der skal anvendes ved erhvervelse inden for Fællesskabet af et gode, er den, der anvendes i indlandet ved levering af samme gode.

Artikel 28f

Fradragsret

1. Artikel 17, stk. 2, 3 og 4, affattes således:

»2. I det omfang goder og tjenesteydelser anvendes i forbindelse med den afgiftspligtige persons afgiftspligtige transaktioner, er han berettiget til i den afgift, der påhviler ham, at fradrage følgende beløb:

- a) den merværdiafgift, som skyldes eller er erlagt for goder, der er eller vil blive leveret ham, og for tjenesteydelser, der er eller vil blive udført for ham af en anden afgiftspligtig person i indlandet
- b) den merværdiafgift, som skyldes eller er erlagt i indlandet for indførte goder
- c) den merværdiafgift, som skyldes i henhold til artikel 5, stk. 7, litra a), artikel 6, stk. 3, og artikel 28a, stk. 6.

d) den merværdiafgift, som skyldes i henhold til artikel 28a, stk. 1, litra a).

3. Medlemsstaterne indrømmer ligeledes enhver afgiftspligtig person fradrag for eller tilbagebetaling af den i stk. 2 omhandlede merværdiafgift, dersom goderne og tjenesteydelserne anvendes til:

- a) hans transaktioner i forbindelse med de i artikel 4, stk. 2, omhandlede former for økonomisk virksomhed, som udføres i udlandet, når de ville give ret til fradrag, såfremt de blev udført i indlandet
- b) hans transaktioner, som er fritaget for afgift i henhold til artikel 14, stk. 1, litra i), artikel 15, artikel 16, stk. 1, punkt B, C, D og E, og stk. 2, samt artikel 28c, punkt A
- c) hans transaktioner, som er fritaget for afgift i henhold til artikel 13, punkt B, litra a), og litra d), nr. 1 til 5, såfremt aftageren er etableret uden for Fællesskabet, eller såfremt de pågældende transaktioner er knyttet direkte til goder, som er bestemt til udførsel til steder uden for Fællesskabet.

4. Den i stk. 3 omhandlede tilbagebetaling af merværdiafgiften foretages:

- til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet, men i en anden medlemsstat, i henhold til de gennemførelsesbestemmelser, der er fastsat i direktiv 79/1072/EØF (*)
- til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i Fællesskabet, i henhold til de gennemførelsesbestemmelser, der er fastsat i direktiv 86/560/EØF (**).

(*) EFT nr. L 331 af 27. 12. 1979, s. 11.

(**) EFT nr. L 326 af 21. 11. 1986, s. 40.

2. Artikel 18, stk. 1, affattes således:

»1. For at kunne udøve sin fradragsret skal den afgiftspligtige person:

- a) for det i artikel 17, stk. 2, litra a), omhandlede fradrag være i besiddelse af en faktura, der er udfærdiget i overensstemmelse med artikel 22, stk. 3
- b) for det i artikel 17, stk. 2, litra b), omhandlede fradrag være i besiddelse af et dokument vedrørende indførslen, der betegner ham som modtager eller importør, og som angiver eller muliggør beregningen af det skyldige afgiftsbeløb
- c) for det i artikel 17, stk. 2, litra c), omhandlede fradrag opfylde de regler, der fastsættes af hver medlemstat
- d) når han som aftager eller køber i tilfælde af anvendelse af artikel 21, nr. 1, skal erlægge afgiften, opfylde de formaliteter, som fastlægges af hver enkelt medlemsstat

- e) for det i artikel 17, stk. 2, litra d), omhandlede fradrag i den i artikel 22, stk. 4, omhandlede angivelse have anført alle nødvendige oplysninger til fastsættelse af den afgift, som han skylder for sine erhvervelser inden for Fællesskabet af goder, samt være i besiddelse af en faktura i overensstemmelse med artikel 22, stk. 3.»

3. I artikel 18 indsættes følgende stk. 3a:

»3a. Medlemsstaterne kan give en afgiftspligtig person, der ikke er i besiddelse af en faktura i overensstemmelse med artikel 22, stk. 3, tilladelse til at foretage et fradrag som omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra d); de fastsætter betingelserne og de nærmere bestemmelser for anvendelsen af denne bestemmelse.«

Artikel 28g

Betalingspligtige personer

Artikel 21 affattes således:

»Artikel 21

Betalingspligtige over for statskassen

Merværdiafgiften påhviler:

1) ved indenlandsk virksomhed:

- a) den afgiftspligtige person, som foretager en afgiftspligtig levering af goder eller tjenesteydelser, bortset fra en af de i litra b) omhandlede tjenesteydelser.

Såfremt den afgiftspligtige levering af goder eller tjenesteydelser foretages af en afgiftspligtig person, der er etableret i udlandet, kan medlemsstaterne træffe bestemmelse om, at afgiften påhviler en anden person. En repræsentant over for skattemyndighederne eller aftageren af den afgiftspligtige levering af goder eller tjenesteydelser kan for eksempel udpeges i så henseende. Medlemsstaterne kan ligeledes bestemme, at en anden person end den afgiftspligtige person hæfter solidarisk for afgiftens erlæggelse

- b) aftageren af en i artikel 9, stk. 2, litra e), eller i artikel 28b, punkt C, D og E, omhandlet tjenesteydelse, som leveres af en afgiftspligtig person, der er etableret i udlandet.

Medlemsstaterne kan dog bestemme, at den, der leverer tjenesteydelsen, hæfter solidarisk for afgiftens erlæggelse

- c) enhver person, som anfører merværdiafgiften på en faktura eller et dokument, der tjener som faktura

- d) den person, der foretager en afgiftspligtig erhvervelse inden for Fællesskabet af goder. Når erhvervelsen inden for Fællesskabet af goder foretages af en person, der er etableret i udlandet, kan medlemsstaterne træffe bestemmelse om, at afgiften påhviler en anden person. En repræsentant over for skattemyndighederne kan for eksempel udpeges i så henseende. Medlemsstaterne kan ligeledes bestemme, at en anden person end den, der foretager erhvervelsen inden for Fællesskabet af goder, hæfter solidarisk for afgiftens erlæggelse;

- 2) ved indførsel: den eller de personer, der med henblik herpå er udpeget eller godkendt af indførselsmedlemsstaten.«

Artikel 28h

Forpligtelser for betalingspligtige personer

Artikel 22 affattes således:

»Artikel 22

Forpligtelser ved indenlandsk virksomhed

1. a) Enhver afgiftspligtig person skal anmelde påbegyndelse, ændring og ophør af sin virksomhed som afgiftspligtig.
- b) Med forbehold af bestemmelserne i litra a) skal enhver i artikel 28a, stk. 1, litra a), andet afsnit, omhandlet afgiftspligtig person anmelde, at han foretager erhvervelser inden for Fællesskabet af goder, hvis betingelserne for anvendelse af undtagelsen i nævnte artikel ikke er opfyldt.
- c) Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for, at man med et registreringsnummer kan identificere:

— enhver afgiftspligtig person — bortset fra de i artikel 28a, stk. 4, omhandlede afgiftspligtige personer — der i indlandet foretager levering af goder eller tjenesteydelser, som giver ham fradragsret, men som ikke er tjenesteydelser, for hvilke afgiften udelukkende påhviler aftageren i overensstemmelse med artikel 21, nr. 1, litra b). Medlemsstaterne kan dog undlade at registrere visse afgiftspligtige personer, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3

- enhver i stk. 1, litra b), omhandlet afgiftspligtig person samt enhver afgiftspligtig person, der har benyttet den i artikel 28a, stk. 1, litra a), tredje afsnit, fastsatte valgmulighed.
 - d) Registreringsnummeret indeholder en betegnelse svarende til den internationale standardkode ISO-3166 alpha 2, på grundlag af hvilken den medlemsstat, der har tildelt det pågældende nummer, kan identificeres.
 - e) Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, som er nødvendige for, at deres registrerings-system gør det muligt at identificere de i litra c) omhandlede afgiftspligtige personer og således sikrer en korrekt anvendelse af den i dette afsnit fastsatte overgangsordning for afgiftsopkrævning i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet.
2. a) Enhver afgiftspligtig person skal føre regnskaber, der er tilstrækkeligt detaljerede til at muliggøre merværdiafgiftens anvendelse og skattemyndighedernes kontrol hermed.

- b) Enhver afgiftspligtig person skal føre et register over de goder, som han har forsendt eller transporteret, eller som er blevet forsendt eller transporteret for hans regning til steder uden for det i artikel 3 omhandlede område, men inden for Fællesskabet, til brug for de transaktioner, der er omhandlet i artikel 28a, stk. 5, litra b), fjerde, femte, sjette og syvende led.

Enhver afgiftspligtig person skal føre et register over de materialer, han har fået tilsendt fra en anden medlemsstat af en afgiftspligtig person, der er momsregistreret i denne anden medlemsstat, eller for dennes regning, med henblik på levering af lønarbejde til denne afgiftspligtige person.

3. a) Enhver afgiftspligtig person skal udstede en faktura eller et andet tilsvarende dokument for levering af goder og tjenesteydelser til andre afgiftspligtige personer eller til ikke-afgiftspligtige juridiske personer. Enhver afgiftspligtig person skal ligeledes udstede en faktura eller et andet tilsvarende dokument for levering af goder som omhandlet i artikel 28b, punkt B, stk. 1, og for levering af goder, som han foretager under de i artikel 28c, punkt A, fastsatte betingelser. Den afgiftspligtige person skal opbevare en genpart af alle de dokumenter, der er udstedt.

Enhver afgiftspligtig person skal ligeledes udstede en faktura for de afdrag, han modtager, før en af de i første afsnit omhandlede leveringer af goder har fundet sted, og for de afdrag, han modtager fra en anden afgiftspligtig person eller fra en ikke-afgiftspligtig juridisk person, før tjenesteydelsen er afsluttet.

- b) Fakturaen skal indeholde tydelig angivelse af prisen uden afgift, afgiften svarende til de forskellige afgiftssatser, samt eventuelle fritagelser.

Fakturaen skal desuden:

- for de i artikel 28b, punkt C, D og E, omhandlede transaktioner indeholde angivelse af det nummer, som den afgiftspligtige person er registreret under i indlandet, samt det nummer, som aftageren er registreret under, og hvorunder han har fået tjenesteydelsen leveret
- for de i artikel 28c, punkt A, litra a), omhandlede transaktioner indeholde angivelse af det nummer, som den afgiftspligtige person er registreret under i indlandet, samt det nummer, som erhververen er registreret under i en anden medlemsstat
- for leveringer af nye transportmidler indeholde angivelse af de oplysninger, der er opregnet i artikel 28a, stk. 2.

- c) Medlemsstaterne fastsætter kriterierne for, at et dokument kan anses for at svare til en faktura.

4. a) Enhver afgiftspligtig person skal indgive en angivelse inden for en af medlemsstaterne nærmere fastsat frist. Denne frist må højst være på to måneder regnet fra udløbet af hver afgiftsperiode. Afgiftsperioden fastsættes af medlemsstaterne til en, to eller tre måneder. Medlemsstaterne kan dog fastsætte andre perioder, der imidlertid ikke må overstige et år.

- b) Angivelsen skal indeholde alle nødvendige oplysninger til fastsættelse af den forfaldne afgift og de fradrag, der skal foretages, herunder i givet fald, og såfremt det er nødvendigt for fastsættelsen af beregningsgrundlaget, det samlede beløb for de transaktioner, der vedrører denne afgift og disse fradrag, samt beløbet for de transaktioner, der er fritaget for afgift.

- c) Angivelsen skal ligeledes indeholde:

- for det første det samlede beløb, uden merværdiafgift, for de i artikel 28c, punkt A, omhandlede leveringer af goder, for hvilke afgiften er forfaldet i løbet af perioden.

Herudover det samlede beløb, uden merværdiafgift, for de i artikel 8, stk. 1, litra a), anden sætning, og artikel 28b, punkt B, stk. 1, omhandlede leveringer af goder, der har fundet sted i en anden medlemsstat, og

for hvilke afgiften er forfaldet i løbet af angivelsesperioden, hvis afgangsstedet for forsendelsen eller transporten af goderne ligger i indlandet.

- For det andet det samlede beløb, uden merværdiafgift, for de erhvervelser inden for Fællesskabet af goder, der er omhandlet i artikel 28a, stk. 1 og 6, og for hvilke afgiften er forfaldet.

Herudover det samlede beløb, uden merværdiafgift, af de i artikel 8, stk. 1, litra a), anden sætning, og artikel 28b, punkt B, stk. 1, omhandlede leveringer af goder, der har fundet sted i indlandet, og for hvilke afgiften er forfaldet i løbet af angivelsesperioden, hvis afgangsstedet for forsendelsen eller transporten af goderne ligger på en anden medlemsstats område.

5. Enhver afgiftspligtig person skal indbetale merværdiafgiftens nettobeløb samtidig med indgivelsen af den periodiske angivelse. Medlemsstaterne kan dog fastsætte en anden tidsfrist for indbetalingen af dette beløb eller opkræve acontobeløb.

6. a) Medlemsstaterne kan kræve, at den afgiftspligtige person indgiver en angivelse indeholdende alle de i stk. 4 nævnte oplysninger vedrørende samtlige transaktioner i det foregående år. Denne angivelse skal ligeledes indeholde alle nødvendige oplysninger til brug for eventuelle berigtigelser.

b) Enhver momsregistreret afgiftspligtig person skal ligeledes indgive en oversigt over de momsregistrerede erhververe, som han har leveret goder til på de i artikel 28c, punkt A, omhandlede betingelser.

Oversigten udarbejdes for hvert kvartal i kalenderåret inden for en frist og ifølge bestemmelser, der skal fastsættes af medlemsstaterne, som træffer de foranstaltninger, der er nødvendige, for at bestemmelserne om administrativt samarbejde inden for området indirekte skatter under alle omstændigheder overholdes.

I oversigten skal angives:

- den afgiftspligtige persons momsregistreringsnummer i indlandet, hvorunder han har foretaget leveringer af goder på de i artikel 28c, punkt A, omhandlede betingelser
- det nummer, hvorunder hver enkelt erhverver er momsregistreret i en anden medlemsstat, og hvorunder han har fået goderne leveret, og i givet fald oplysninger om, at

der er foretaget leveringer af goder som omhandlet i artikel 28a, stk. 5, litra a), til denne erhverver

- og for hver enkelt erhverver det samlede beløb for de leveringer af goder, der er foretaget af den afgiftspligtige person. Disse beløb angives for det kvartal i kalenderåret, i hvilket afgiften er forfaldet.

Oversigten skal ligeledes indeholde følgende angivelser:

- for de i artikel 28c, punkt A, litra c), omhandlede leveringer af goder den afgiftspligtige persons momsregistreringsnummer i indlandet, det nummer, hvorunder han er registreret i ankomstmedlemsstaten, samt værdien af godet fastsat i overensstemmelse med artikel 28e, stk. 1

- beløbet for de berigtigelser, der foretages i henhold til artikel 11, punkt C, stk. 1. Disse beløb opgives for det kvartal i kalenderåret, i hvilket berigtigelsen meddeles erhververen.

For goder, som af den afgiftspligtige person eller for hans regning forsendes eller transporteres til steder uden for det i artikel 3 omhandlede område, men inden for Fællesskabet, med henblik på levering af lønarbejde til den afgiftspligtige person på de i artikel 28a, stk. 5, litra a), omhandlede betingelser, skal der i oversigten for det kvartal, i hvilket goderne er forsendt eller transporteret, angives:

- det nummer, hvorunder den afgiftspligtige person er momsregistreret i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af goderne påbegyndes
- det nummer, hvorunder den afgiftspligtige person, til hvem goderne overdrages med henblik på levering af lønarbejde, er registreret i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af goderne afsluttes
- oplysninger om, at goderne er forsendt eller transporteret på ovennævnte betingelser med henblik på lønarbejde, der faktisk udføres i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes.

c) Uanset bestemmelserne i litra b) kan medlemsstaterne:

- kræve, at oversigterne indgives på månedsbasis

— kræve, at oversigterne indeholder flere oplysninger.

d) For leveringer af nye transportmidler, der foretages under de i artikel 28c, punkt A, litra b), omhandlede betingelser af en momsregistreret afgiftspligtig person til en ikke-momsregistreret køber eller af en afgiftspligtig person, som omhandlet i artikel 28a, stk. 4, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger med henblik på, at sælgeren meddeler alle de oplysninger, der er nødvendige for merværdiafgiftens anvendelse og myndighedernes kontrol hermed.

e) Medlemsstaterne kan kræve, at afgiftspligtige personer, der i indlandet foretager erhvervelser inden for Fællesskabet af goder ifølge artikel 28a, stk. 1, litra a), og stk. 6, indgiver angivelser med detaljerede oplysninger om disse erhvervelser, idet sådanne angivelser dog ikke kan kræves for perioder på under en måned.

Medlemsstaterne kan ligeledes kræve, at personer, der foretager erhvervelser inden for Fællesskabet af nye transportmidler, som omhandlet i artikel 28a, stk. 1, litra b), ved indgivelsen af den i stk. 4 omhandlede angivelse giver alle de oplysninger, der er nødvendige for merværdiafgiftens anvendelse og myndighedernes kontrol hermed.

7. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på, at personer, som i henhold til artikel 21, nr. 1, litra a) og b), betragtes som betalingspligtige i stedet for en afgiftspligtig person, der er etableret i udlandet, eller som hæfter solidarisk for erlæggelsen, opfylder ovennævnte forpligtelse til angivelse og betaling.

8. Medlemsstaterne kan fastsætte andre forpligtelser, som de skønner nødvendige for at sikre en korrekt opkrævning af afgiften og for at undgå svig, forudsat at der sker ligebehandling af indenlandske transaktioner og transaktioner mellem medlemsstaterne foretaget af afgiftspligtige personer, og såfremt disse forpligtelser ikke i samhandelen mellem medlemsstaterne giver anledning til formaliteter ved grænsepassagen.

9. a) Medlemsstaterne kan fritage følgende for visse eller samtlige forpligtelser:

— afgiftspligtige personer, som kun foretager leveringer af goder og tjenesteydelser, som er fritaget for afgift i medfør af artikel 13 og 15

— afgiftspligtige personer, der er omfattet af den i artikel 24 omhandlede afgiftsfritagelse

og undtagelsen i artikel 28a, stk. 1, litra a), andet afsnit

— afgiftspligtige personer, som ikke foretager nogen af de i stk. 4, litra c), omhandlede transaktioner.

b) Medlemsstaterne kan fritage andre afgiftspligtige personer end de i litra a) omhandlede for visse af de forpligtelser, der omhandles i stk. 2, litra a).

c) Medlemsstaterne kan fritage afgiftspligtige personer for betaling af den skyldige afgift, når beløbet er ubetydeligt.

10. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at ikke-afgiftspligtige juridiske personer, der hæfter for betalingen af afgiften i forbindelse med erhvervelse inden for Fællesskabet af goder som omhandlet i artikel 28a, stk. 1, litra a), første afsnit, opfylder ovennævnte forpligtelser til angivelse og betaling, og at de er identificeret ved et registreringsnummer i henhold til stk. 1, litra c), d) og e).

11. For så vidt angår erhvervelse inden for Fællesskabet af nye transportmidler som omhandlet i artikel 28a, stk. 1, litra b), vedtager medlemsstaterne de nærmere bestemmelser for den deraf følgende angivelse og betaling.

12. Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen, kan give en medlemsstat tilladelse til at indføre særlige foranstaltninger for at forenkle de angivelsesforpligtelser, der er omhandlet i stk. 6, litra b). Disse forenklingsforanstaltninger, som ikke berører kontrollen med transaktioner inden for Fællesskabet, kan tage form af følgende:

a) medlemsstaterne kan tillade, at afgiftspligtige personer, der opfylder følgende tre betingelser, indgiver en årlig oversigt med momsregistreringsnumrene for de afgiftspligtige personer i andre medlemsstater, som de har leveret goder til efter reglerne i artikel 28c, punkt A:

— den samlede årlige værdi uden merværdiafgift af deres leveringer af goder og tjenesteydelser efter artikel 5 og 6 samt artikel 28a, stk. 5, må ikke overstige den årlige omsætning, der tjener som reference for den i artikel 24 omhandlede afgiftsfritagelse, med mere end 35 000 ECU.

— den samlede årlige værdi uden merværdiafgift af deres leveringer af goder efter reglerne i artikel 28c, punkt A, må ikke overstige et beløb i national møntenhed svarende til 15 000 ECU

- deres leveringer af goder efter reglerne i artikel 28c, punkt A, må ikke omfatte nye transportmidler;
- b) medlemsstater, der fastsætter den afgiftsperiode, for hvilken en afgiftspligtig person skal indgive den angivelse, der er omhandlet i stk. 4, til over tre måneder, kan tillade, at denne afgiftspligtige person indgiver oversigten for samme periode, når den afgiftspligtige person opfylder følgende tre betingelser:
 - den samlede årlige værdi uden merværdiafgift af hans leveringer af goder og tjenesteydelser efter artikel 5 og 6 samt artikel 29, stk. 5, må højst udgøre et beløb i national møntenhed svarende til 200 000 ECU
 - den samlede årlige værdi uden merværdiafgift af hans leveringer af goder efter reglerne i artikel 28c, punkt A, må ikke overstige et beløb i national møntenhed svarende til 15 000 ECU
 - hans leveringer af goder efter reglerne i artikel 28c, punkt A, må ikke omfatte nye transportmidler.«

Artikel 28i

Særordning for små virksomheder

I artikel 24, stk. 3, tilføjes følgende afsnit:

»Levering af nye transportmidler, som foretages på de i artikel 28c, punkt A, fastsatte betingelser, kan under ingen omstændigheder omfattes af fritagelsesordningen i stk. 2.«

Artikel 28j

Fælles standardsatsordning for landbrugere

1. I artikel 25, stk. 4, tilføjes følgende afsnit:

»Når medlemsstaterne gør brug af denne mulighed, træffer de de fornødne foranstaltninger for at sikre en korrekt anvendelse af den i afsnit XVIa fastlagte overgangsordning for afgiftsoprævning i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet.«

2. Artikel 25, stk. 5 og 6, affattes således:

»5. De i stk. 3 omhandlede standardsatser anvendes på prisen uden afgifter for:

- a) landbrugsprodukter, som standardsatslandbrugere har leveret til andre afgiftspligtige personer end dem, der i indlandet er omfattet af standardsatsordningen i denne artikel

- b) landbrugsprodukter, som standardsatslandbrugere på de i artikel 28c, punkt A, fastsatte betingelser har leveret til ikke-afgiftspligtige juridiske personer, der i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af de således leverede landbrugsprodukter afsluttes, ikke er omfattet af undtagelsen i artikel 28a, stk. 1, litra a), andet led
- c) tjenesteydelser på landbrugsområdet, som standardsatslandbrugere har præsteret for andre afgiftspligtige personer end dem, der i indlandet er omfattet af standardsatsordningen i denne artikel.

Denne godtgørelse udelukker enhver anden form for fradrag.

6. For de i stk. 5 omhandlede leveringer af landbrugsprodukter og landbrugstjenesteydelser foreskriver medlemsstaterne, at standardgodtgørelsen betales:

- a) enten af leveringsens aftager. I så fald kan den afgiftspligtige køber eller aftager på de i artikel 17 fastsatte betingelser og efter de af medlemsstaterne nærmere fastsatte bestemmelser, i den afgift, han skal erlægge i indlandet, fradrage den standardgodtgørelse, han har betalt til standardsatslandbrugere.

Medlemsstaterne indrømmer køberen eller aftageren tilbagebetaling af den standardgodtgørelse, han har betalt til standardsatslandbrugere i forbindelse med en af nedennævnte transaktioner:

- levering af landbrugsprodukter foretaget efter reglerne i artikel 28c, punkt A, når køberen er enten en afgiftspligtig person eller en ikke-afgiftspligtig juridisk person, der handler i denne egenskab i en anden medlemsstat, hvor han ikke er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i artikel 28a, stk. 1, litra a), andet afsnit
- levering af landbrugsprodukter foretaget efter reglerne i artikel 15 og artikel 16, stk. 1, punkt B, D og E, til en afgiftspligtig køber etableret uden for Fællesskabets område, dersom de pågældende landbrugsprodukter af køberen anvendes til transaktioner som omhandlet i artikel 17, stk. 3, litra a) og b), eller til tjenesteydelser, der betragtes som leveret i indlandet, og for hvilke afgiften i henhold til artikel 21, nr. 1, litra b), udelukkende påhviler aftageren
- tjenesteydelser på landbrugsområdet, der præsteres til en afgiftspligtig person etableret inden for Fællesskabet, men i en anden medlemsstat, eller til en afgiftspligtig person etableret uden for Fællesskabets område, når disse ydelser af

aftageren anvendes til transaktioner som omhandlet i artikel 17, stk. 3, litra a) og b), eller til tjenesteydelser, der betragtes som leveret i indlandet, og for hvilke afgiften i henhold til artikel 21, stk. 1, litra b) udelukkende påhviler aftageren.

Medlemsstaterne fastsætter nærmere bestemmelser vedrørende disse tilbagebetalinger; de kan navnlig følge bestemmelserne i artikel 17, stk. 4;

b) eller af det offentlige.»

3. I artikel 25, stk. 9, indsættes følgende afsnit:

»Når medlemsstaterne gør brug af den i denne artikel fastsatte mulighed, træffer de alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at leveringer af landbrugsprodukter foretaget på de i artikel 28b, punkt B, stk. 1, omhandlede vilkår, beskattes på samme måde, uanset om leveringen er foretaget af en standardsatslandbruger eller af en anden afgiftspligtig person end en standardsatslandbruger.«

Artikel 28k

Forskellige bestemmelser

I perioden indtil den 30. juni 1999 gælder følgende bestemmelser:

1) Medlemsstaterne kan fritage leveringer fra afgiftsfrie butikker af goder, som medføres i den personlige bagage af en rejsende, der begiver sig til anden medlemsstat ad luft- eller søvejen inden for Fællesskabet, for afgift.

I denne artikel forstås ved:

- a) »afgiftsfri butik«: enhver forretning på en lufthavns eller havns område, der opfylder de krav, de kompetente offentlige myndigheder stiller under anvendelsen af navnlig nr. 5
- b) »rejsende, der begiver sig til en anden medlemsstat«: enhver passager med en rejsehjemmel til fly eller skib, der som direkte bestemmelsessted anfører en lufthavn eller havn i en anden medlemsstat
- c) »rejse ad luft- eller søvejen inden for Fællesskabet«: enhver rejse ad luft- eller søvejen, som begynder i indlandet som omhandlet i artikel 3, og hvis faktiske ankomststed ligger i en anden medlemsstat.

Goder, der leveres om bord på fly eller skibe under en rejse inden for Fællesskabet, sidestilles med levering af goder fra afgiftsfrie butikker.

Denne fritagelse gælder ligeledes levering af goder fra afgiftsfrie butikker beliggende inden for en af de to terminaler, der giver adgang til tunnelen under Kanalen, til passagerer med gyldig rejsehjemmel til strækningen mellem de to terminaler.

2) Den i nr. 1 omhandlede afgiftsfritagelse gælder kun for levering af goder:

- a) hvis samlede værdi pr. person og pr. rejse ikke overstiger de grænser, der er fastsat i de gældende fællesskabsbestemmelser for passagertrafik mellem tredjelande og Fællesskabet.

Når den samlede værdi af flere goder eller af flere leveringer af goder pr. person og pr. rejse overstiger disse grænser, indrømmes der afgiftsfritagelse indtil disse beløb, idet værdien af et gode ikke kan opdeles

- b) i mængder, som pr. person og pr. rejse ikke overstiger de grænser, der er fastsat i de gældende fællesskabsbestemmelser for passagertrafik mellem tredjelande og Fællesskabet.

Værdien af de goder, der leveres inden for de i første afsnit fastsatte kvantitative grænser, tages ikke i betragtning ved anvendelsen af litra a).

3) Medlemsstaterne indrømmer enhver afgiftspligtig person fradrag eller tilbagebetaling af merværdiafgiften, som omhandlet i artikel 17, stk. 2, dersom goderne og tjenesteydelser anvendes til hans levering af goder, som er fritaget for afgift i henhold til nærværende artikel.

4) Medlemsstater, der gør brug af muligheden i artikel 16, stk. 2, lader ligeledes denne bestemmelse gælde for indførsel, erhvervelse inden for Fællesskabet og levering af goder bestemt til en afgiftspligtig person i forbindelse med hans levering af goder, som er fritaget for afgift i henhold til nærværende artikel.

5) Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre en korrekt og enkel anvendelse af de i denne artikel nævnte afgiftsfritagelser og hindre enhver mulig form for svig, unddragelse og misbrug.

Artikel 28l

Anvendelsesperiode

Den i dette afsnit fastsatte overgangsordning træder i kraft den 1. januar 1993. Kommissionen forelægger inden den 31. december 1994 Rådet en rapport om, hvorledes overgangsordningen fungerer, ledsaget af forslag til den endelige ordning.

Overgangsordningen erstattes af en endelig afgiftsordning for samhandelen mellem medlemsstaterne, hvorefter afgifterne i princippet skal pålægges de leverede goder og de præsterede tjenesteydelser i oprindelseslandet.

Med henblik herpå træffer Rådet, når det efter en grundig gennemgang af ovennævnte rapport finder, at betingelserne for at gå over til den endelige ordning er tilfredsstillende opfyldt, inden den 31. december 1995 på forslag af Kommissionen, efter høring af Europa-Parlamentet, med enstemmighed afgørelse om de bestemmelser, der er nødvendige for den endelige ordnings ikrafttræden og funktion.

Overgangsordningen træder i kraft for en periode på fire år og gælder således indtil den 31. december 1996. Overgangsordningens gyldighedsperiode forlænges automatisk, indtil den endelige ordning træder i kraft, og under alle omstændigheder så længe Rådet ikke har truffet afgørelse om den endelige ordning.

Artikel 28m

Omregningskurs for ECU

Ved fastsættelse af modværdien i national møntenhed af de beløb, der er angivet i ECU i dette afsnit, anvender medlemsstaterne den omregningskurs, der gælder den 16. december 1991 (*).

(*) EFT nr. C 328 af 17. 12. 1991, s. 4.

23) Artikel 33 affattes således:

»Artikel 33

1. Med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser, navnlig sådanne, der er fastsat i gældende fællesskabsbestemmelser om den generelle ordning for besiddelse af, omsætning af og kontrol med punktafgiftspligtige varer, er bestemmelserne i dette direktiv ikke til hinder for, at en medlemsstat opretholder eller indfører afgifter på forsikringsaftaler, afgifter på spil og væddemål, punktafgifter, indregistreringsafgifter og i det hele taget alle former for skatter og afgifter, der ikke har karakter af omsætningsafgift, dog forudsat at disse skatter og afgifter ikke i samhandelen mellem medlemsstaterne giver anledning til formaliteter ved grænsepassagen.

2. Enhver henvisning i dette direktiv til punktafgiftsbelagte varer er en henvisning til følgende varer, således som de er defineret i gældende fællesskabsbestemmelser:

- mineralolie
- alkohol og alkoholholdige drikkevarer
- forarbejdet tobak.«

24) Følgende artikel 33a indsættes:

»Artikel 33a

1. Følgende bestemmelser finder anvendelse på goder, der indføres i Fællesskabet fra et af de i artikel 3, stk. 3, andet afsnit, nævnte områder eller fra Kanaløerne:

- a) formaliteterne i forbindelse med disse goders ankomst til Fællesskabet udføres efter bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 717/91 (*)
- b) proceduren for intern fællesskabsforsendelse finder anvendelse, såfremt disse goder ved deres ankomst til Fællesskabet:
 - er bestemt til en anden medlemsstat end den, på hvis område de befinder sig, når de ankommer til Fællesskabet
 - skal genudføres ud af Fællesskabet efter at have undergået reparation, forarbejdning, tilpasning, lønarbejde eller bearbejdning i Fællesskabet
 - henføres under ordningen vedrørende midlertidig indførsel i henhold til direktiv 85/362/EØF.

2. Følgende bestemmelser finder anvendelse på goder fra Fællesskabet, som sendes eller transporteres til et af de i artikel 3, stk. 3, andet afsnit, nævnte områder eller til Kanaløerne:

- a) formaliteterne i forbindelse med udførsel af disse goder ud af Fællesskabet gennemføres efter bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 717/91
- b) proceduren for intern fællesskabsforsendelse finder anvendelse, såfremt leveringen af disse goder, der er bestemt til udførsel, sker i en anden medlemsstat end den, hvorfra goderne bringes ud af Fællesskabet.

(*) EFT nr. L 78 af 26. 3. 1991, s. 1.«

Artikel 2

1. Følgende direktiver ophører med at have retsvirkning den 31. december 1992 for så vidt angår forbindelserne mellem medlemsstaterne:

- direktiv 83/181/EØF ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 89/219/EØF ⁽²⁾
- direktiv 85/362/EØF.

⁽¹⁾ EFT nr. L 105 af 23. 4. 1983, s. 38.

⁽²⁾ EFT nr. L 92 af 5. 4. 1989, s. 13.

2. Bestemmelserne vedrørende merværdiafgift i følgende direktiver ophører med at have retsvirkning den 31. december 1992:

— direktiv 74/651/EØF ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 88/663/EØF ⁽²⁾

— direktiv 83/182/EØF ⁽³⁾

— direktiv 83/183/EØF ⁽⁴⁾, senest ændret ved direktiv 89/604/EØF ⁽⁵⁾.

3. Bestemmelserne vedrørende merværdiafgift i direktiv 69/169/EØF ⁽⁶⁾, senest ændret ved direktiv 91/191/EØF ⁽⁷⁾, ophører med at have retsvirkning den 31. december 1992 for så vidt angår forbindelserne mellem medlemsstaterne.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne tilpasser deres nuværende merværdiafgiftsordning til bestemmelserne i dette direktiv.

De vedtager de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for, at deres ordning, der således er tilpasset til bestemmelserne i dette direktivs artikel 1, nr. 1 til 20 og nr. 22 til 24, samt artikel 2, træder i kraft den 1. januar 1993.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de love og administrative bestemmelser, de vedtager med henblik på anvendelsen af dette direktiv.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

4. Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 1991.

På Rådets vegne

W. KOK

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 354 af 30. 12. 1974, s. 6.

⁽²⁾ EFT nr. L 382 af 31. 12. 1988, s. 40.

⁽³⁾ EFT nr. L 105 af 23. 4. 1983, s. 59.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 105 af 23. 4. 1983, s. 64.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 348 af 29. 11. 1989, s. 28.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 133 af 4. 6. 1969, s. 6.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 94 af 16. 4. 1991, s. 24.

RÅDETS DIREKTIV

af 19. december 1991

om ændring af direktiv 90/44/EØF om ændring af direktiv 79/373/EØF om handel med foderblandinger

(91/681/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved direktiv 79/373/EØF ⁽⁴⁾, senest ændret ved direktiv 90/654/EØF ⁽⁵⁾, blev der fastsat regler for handel med foderblandinger inden for Fællesskabet;ved direktiv 90/44/EØF ⁽⁶⁾ blev der foretaget en række grundlæggende ændringer af de gældende bestemmelser, især for så vidt angår reglerne om mærkning af foderblandinger; efter nævnte direktiv skal medlemsstaterne den 22. januar 1992 sætte de nødvendige bestemmelser i kraft for at efterkomme de nye regler;

ovennævnte direktiv indeholder ingen undtagelser for foderblandinger, der er fremstillet inden den 22. januar 1992, og som efter denne dato fortsat afsættes med en mærkning, der ikke er i overensstemmelse med de nye regler; for at afhjælpe dette forhold bør det tillades, at foderblandinger fremstillet før den 22. januar 1992 efter de på det pågældende tidspunkt gældende bestemmelser fortsat kan afsættes med den hidtil gældende mærkning indtil den 31. december 1992 —

Artikel 1

I artikel 2 i direktiv 90/44/EØF tilføjes følgende afsnit:

»Medlemsstaterne fastsætter, at foderblandinger fremstillet før den 22. januar 1992 efter de regler, der var gældende på det pågældende tidspunkt i medlemsstaten, og som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv, fortsat kan afsættes indtil den 31. december 1992.«

Artikel 2

Medlemsstaterne sætter den 22. januar 1992 de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 1991.

På Rådets vegne
P. DANKERT
Formand⁽¹⁾ EFT nr. C 103 af 19. 4. 1991, s. 18.⁽²⁾ EFT nr. C 183 af 15. 7. 1991, s. 359.⁽³⁾ EFT nr. C 191 af 22. 7. 1991, s. 27.⁽⁴⁾ EFT nr. L 86 af 6. 4. 1979, s. 30.⁽⁵⁾ EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 48.⁽⁶⁾ EFT nr. L 27 af 31. 1. 1990, s. 35.

RÅDETS DIREKTIV

af 19. december 1991

om afsætning af prydblanteformeringsmateriale og prydblplanter

(91/682/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Euro-
pæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale
Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Produktionen af prydblplanter spiller en stor rolle inden for
Fællesskabets landbrug;

tilfredsstillende resultater af dyrkningen af prydblplanter
afhænger i vid udstrækning af formeringsmaterialets og
planternes kvalitet og sundhed; visse medlemsstater har
derfor indført regler, der skal garantere kvaliteten og sund-
heden, når det gælder formeringsmateriale og prydblplanter,
der bringes på markedet;

forskellene i behandlingen af formeringsmateriale og prydbl-
planter i de forskellige medlemsstater kan resultere i handels-
hindringer og således hæmme disse varers frie bevægelighed
inden for Fællesskabet; med henblik på gennemførelsen af
det indre marked bør disse hindringer fjernes ved, at der
indføres fællesskabsbestemmelser, som erstatter de af med-
lemsstaterne fastsatte bestemmelser;

indførelsen af harmoniserede betingelser på fællesskabsplan
sikrer, at køberne i hele Fællesskabet får formeringsmateriale
og prydblplanter, som er sunde og af god kvalitet;

hvad plantesundheden angår, bør sådanne harmoniserede
betingelser være i overensstemmelse med Rådets direktiv
77/93/EØF af 21. december 1976 om foranstaltninger mod
indslæbning i medlemsstaterne af skadegørere på planter
eller planteprodukter ⁽⁴⁾, senest ændret ved direktiv 91/
683/EØF ⁽⁵⁾;

der bør i første omgang fastlægges fællesskabsregler for de
slægter og arter af prydblplanter, som har særlig økonomisk
betydning i Fællesskabet, og indføres en fællesskabsproce-
dure for tilføjelse af yderligere slægter og arter på et senere
tidspunkt;

med forbehold af de plantesundhedsbestemmelser, der er
fastsat i direktiv 77/93/EØF, er det ikke hensigtsmæssigt at
lade fællesskabsreglerne gælde for afsætning af formerings-
materiale og prydblplanter, der bevisligt er bestemt til udførsel
til tredjelande, da de der gældende regler kan være forskellige
fra dem, der fastsættes i dette direktiv;

fastlæggelsen af plantesundheds- og kvalitetsnormer for hver
enkelt slægt og art af prydblplanter kræver langvarige og
omfattende tekniske og videnskabelige overvejelser; der bør
derfor indføres en procedure herfor;

først og fremmest leverandører af formeringsmateriale og/
eller prydblplanter har ansvaret for at sikre, at deres produkter
opfylder de betingelser, der fastlægges i dette direktiv;

medlemsstaternes kompetente myndigheder skal ved foreta-
gelse af kontrol og inspektion sikre, at leverandørerne
opfylder de nævnte betingelser;

der bør indføres fællesskabskontrolforanstaltninger for at
sikre en ensartet gennemførelse i samtlige medlemsstater af
de normer, der fastsættes i dette direktiv;

køberen af formeringsmateriale og prydblplanter har interesse
i, at plantesortens eller -gruppens navn er kendt, og at
identiteten beskyttes;

de særlige kendetegn, der gør sig gældende inden for
prydblplantheindustrien, er en komplicerende faktor; oven-
nævnte mål kan således bedst nås enten ved almindeligt
kendskab til sorten, eller hvis det drejer sig om en sort eller
plantegruppe, ved at der stilles en beskrivelse til rådighed,
som leverandøren har udarbejdet og opbevarer;

for at kunne garantere identiteten og en akkurat afsætning af
formeringsmateriale og prydblplanter bør der indføres fælles-
skabsregler for adskillelse af partier og for mærkning;
etiketterne bør give de oplysninger, der er nødvendige for at
kunne foretage officiel kontrol og for at informere produ-
centen;

(1) EFT nr. C 52 af 3. 3. 1990, s. 16, og EFT nr. C 307 af
27. 11. 1991, s. 15.

(2) EFT nr. C 240 af 16. 9. 1991, s. 197.

(3) EFT nr. C 182 af 23. 7. 1990, s. 21.

(4) EFT nr. L 26 af 31. 1. 1977, s. 20.

(5) Se side 29 i denne Tidende.

der bør indføres regler, der i tilfælde af midlertidige forsyningsvanskeligheder gør det muligt at afsætte formeringsmateriale og prydpalnter, der er undergivet mindre strenge krav end de i dette direktiv fastsatte;

som et første skridt henimod harmoniserede betingelser bør det for så vidt angår de slægter og arter, der er omhandlet i bilaget, og for hvilke der udarbejdes en oversigt, forbydes medlemsstaterne at indføre nye betingelser eller restriktioner for afsætning af formeringsmateriale eller prydpalnter bortset fra dem, der er fastsat i dette direktiv;

det bør fastsættes, at afsætning inden for Fællesskabet af formeringsmateriale og prydpalnter, som er produceret i tredjelande, kan tillades, forudsat at de frembyder samme garantier som formeringsmateriale og prydpalnter, der er produceret i Fællesskabet og opfylder fællesskabsbestemmelserne;

for at harmonisere de tekniske kontrolmetoder, der anvendes i medlemsstaterne, og sammenligne formeringsmateriale og prydpalnter, der er produceret i Fællesskabet, med dem, der er produceret i tredjelande, bør der foretages sammenlignende prøver for at kontrollere, at formeringsmateriale og prydpalnter opfylder kravene i dette direktiv;

for at gøre det lettere at anvende dette direktiv effektivt bør Kommissionen have til opgave at vedtage foranstaltninger til gennemførelse heraf og til ændring af bilagene; sådanne foranstaltninger bør vedtages efter en procedure, der indebærer et snævert samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne i et stående udvalg for Prydpalnteformeringsmateriale og Prydpalnter —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Dette direktiv gælder for afsætning af prydpalnteformeringsmateriale og prydpalnter inden for Fællesskabet.
2. Artikel 2 til 20 og artikel 24 gælder for de slægter og arter, der er angivet i bilaget.

Samme artikler gælder for grundstammer af andre slægter eller arter, hvis materiale af en af de ovennævnte slægter eller arter podes på dem.

3. Ændringer i listen over slægter og arter i bilaget vedtages efter fremgangsmåden i artikel 22.

Artikel 2

Dette direktiv gælder ikke for formeringsmateriale eller prydpalnter, som bevisligt er bestemt til udførsel til tredje-

lande, når de er behørigt identificeret og holdes tilstrækkeligt adskilt, og når plantesundhedsbestemmelserne i direktiv 77/93/EØF er overholdt.

Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 1, navnlig med hensyn til identifikation og adskillelse, vedtages efter fremgangsmåden i artikel 21.

Artikel 3

I dette direktiv forstås ved:

- a) »formeringsmateriale«: frø, plantedele og alt andet plantemateriale, som tjener til formering og produktion af prydpalnter og andre planter til prydpalntemål
- b) »prydpalnter«: planter bestemt til udplantning eller genudplantning efter afsætning
- c) »leverandør«: en fysisk eller juridisk person, der erhvervsmæssigt udøver mindst en af følgende aktiviteter i relation til formeringsmateriale eller prydpalnter: reproduktion, produktion, plantesundhedsmæssig beskyttelse og/eller behandling samt afsætning
- d) »afsætning«: lagerføring, udbud til salg, salg og/eller levering til en anden person under en hvilken som helst form af formeringsmateriale eller prydpalnter
- e) »officielt ansvarligt organ«:
 - 1) en enkelt, central myndighed, der oprettes eller udpeges af medlemsstaten under den nationale regerings kontrol og med ansvar for kvalitetsspørgsmål;
 - 2) enhver offentlig myndighed, der er oprettet
 - enten på nationalt plan
 - eller på regionalt plan under de nationale myndigheders kontrol inden for rammer, der er fastsat i den pågældende medlemsstats forfatning.

De organer, der er nævnt i nr. 1) og 2), kan, i overensstemmelse med national lovgivning, delegerede opgaver, der i henhold til denne forordning skal udføres under deres myndighed og kontrol, til enhver juridisk — offentligretlig eller privatretlig — person, der i medfør af sine officielt godkendte vedtægter udelukkende varetager bestemte almenyttige opgaver, forudsat at en sådan juridisk person eller medlemmer heraf ikke har nogen personlig fordel af resultatet af de foranstaltninger, de træffer.

Medlemsstaterne sikrer, at der er et tæt samarbejde mellem de organer, der er nævnt i nr. 1), og dem, der er nævnt i nr. 2).

Desuden kan enhver anden juridisk person, der er oprettet under det/de i nr. 1), omhandlede organ(er), og som handler under dette organs myndighed og kontrol, godkendes efter fremgangsmåden i artikel 21, forudsat at denne juridiske person ikke har nogen personlig fordel af resultatet af de foranstaltninger, den træffer.

Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om deres officielle ansvarlige organer. Kommissionen videregiver disse oplysninger til de andre medlemsstater.

- f) »officiel foranstaltning«: en af det officielle ansvarlige organ truffet foranstaltning
- g) »officiel undersøgelse«: en af det officielle ansvarlige organ foretaget undersøgelse
- h) »officiel erklæring«: erklæring afgivet af det officielle ansvarlige organ eller på dets ansvar
- i) »parti«: et antal enheder af samme vare, som er karakteriseret ved ensartethed med hensyn til sammensætning og oprindelse
- j) »laboratorium«: en offentlig- eller privatretlig enhed til foretagelse af analyser og korrekt diagnostisering, der giver producenten mulighed for at kontrollere produktionens kvalitet.

Artikel 4

Efter fremgangsmåden i artikel 22 udarbejdes der for hver af de i bilaget nævnte slægter eller arter en oversigt med henvisning til de plantesundhedsmæssige krav til vedkommende slægt eller art, der er fastsat i direktiv 77/93/EØF, og med anførelse af:

- 1) de kvalitetsmæssige betingelser, som formeringsmateriale og prydplanter skal opfylde, især dem, der gælder for det anvendte multiplikationssystem, ægtheden af afgrøde i vækst og i givet fald bestemte sortstræk
- 2) de betingelser, som grundstammer af andre slægter eller arter skal opfylde, hvis materiale af de pågældende slægter eller arter podes på dem.

Artikel 5

- 1. Medlemsstaterne skal sikre, at leverandørerne træffer alle nødvendige foranstaltninger til, at normerne i dette direktiv overholdes i alle stadier af produktionen og afsætningen af prydplanteformeringsmateriale og prydplanter.

- 2. Med henblik herpå skal leverandørerne enten selv eller gennem en dertil godkendt leverandør eller det officielle ansvarlige organ foretage kontrol på grundlag af følgende principper:

- afdækning af eventuelle kritiske punkter i deres produktionsproces under hensyn til de anvendte produktionsmetoder
- udarbejdelse og gennemførelse af metoder til overvågning af og kontrol med de i første led nævnte kritiske punkter
- stikprøver foretaget af det officielle ansvarlige organ til analyse i et godkendt laboratorium med det formål at kontrollere overensstemmelse med de i dette direktiv fastsatte normer
- skriftlig eller anden registrering i en varig form af de i første, andet og tredje led nævnte forhold samt føring af fortegnelse over produktionen og afsætningen af formeringsmateriale og prydplanter, således at de registrerede oplysninger og fortegnelser kan være til rådighed for det officielle ansvarlige organ. De skal opbevares i mindst et år.

Leverandører, der i denne sammenhæng kun beskæftiger sig med almindelig distribution af formeringsmateriale og prydplanter, som produceres og pakkes andetsteds end i deres egne lokaler, behøver dog kun at føre fortegnelse eller opbevare skriftlig eller på anden måde varig registrering for så vidt angår deres køb og salg og/eller levering af formeringsmateriale og prydplanter.

Dette stykke gælder ikke for leverandører, hvis aktivitet på området begrænser sig til levering af små mængder af formeringsmateriale og prydplanter til endelige forbrugere, der ikke er erhvervsdrivende.

- 3. Hvis resultatet af en af dem selv foretagen kontrol eller oplysninger, som de i stk. 1 nævnte leverandører er i besiddelse af, viser, at der findes en eller flere af de skadegørende organismer, der er opført i de oversigter, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 4, skal leverandørerne straks underrette det officielle ansvarlige organ derom og træffe de foranstaltninger, som dette foreskriver. Leverandøren skal registrere alle forekomster af skadegørende organismer i sine lokaler og alle foranstaltninger, der træffes i anledning deraf.

- 4. Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 2, andet afsnit, vedtages efter fremgangsmåden i artikel 21.

Artikel 6

- 1. Det officielle ansvarlige organ skal godkende en leverandør, når det har fastslået, at leverandørens produktionsmetoder og anlæg opfylder kravene i dette direktiv med hensyn til karakteren af leverandørens virksomhed. Der kræves en ny godkendelse, hvis en leverandør beslutter at udføre andre aktiviteter end dem, hvortil godkendelse er meddelt.

- 2. Det officielle ansvarlige organ skal godkende et laboratorium, når det har fastslået, at laboratoriet, dets metoder

og dets anlæg opfylder kravene i dette direktiv med hensyn til den kontrolvirksomhed, som laboratoriet udfører, idet disse krav skal præciseres efter fremgangsmåden i artikel 21. Der kræves en ny godkendelse, hvis et laboratorium beslutter at udføre andre aktiviteter end dem, hvortil godkendelse er meddelt.

3. Det officielle ansvarlige organ skal træffe de nødvendige foranstaltninger, hvis de i stk. 1 og 2 nævnte krav ikke mere er opfyldt. Med henblik herpå skal det især tage udfaldet af kontrol udført i overensstemmelse med artikel 7 i betragtning.

4. Overvågningen af og kontrollen med leverandører, anlæg og laboratorier skal foretages regelmæssigt af det officielle ansvarlige organ eller på dets ansvar; det skal til enhver tid have fri adgang til alle dele af et anlæg for at kunne sikre, at kravene i dette direktiv overholdes. Gennemførelsesforanstaltninger vedrørende overvågning og kontrol kan træffes efter fremgangsmåden i artikel 21.

Viser overvågningen eller kontrollen, at kravene i dette direktiv ikke overholdes, træffer det officielle ansvarlige organ passende foranstaltninger.

Artikel 7

1. Ekspertes fra Kommissionen kan i samarbejde med medlemsstaternes officielle ansvarlige organer om nødvendigt foretage kontrol på stedet for at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv. Især kan de efterprøve, om leverandører faktisk overholder kravene i dette direktiv. En medlemsstat, på hvis område der foretages kontrol, skal i det fornødne omfang bistå eksperterne i udøvelsen af deres hverv. Kommissionen underretter medlemsstaterne om resultatet af de foretagne undersøgelser.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 1 vedtages efter fremgangsmåden i artikel 21.

Artikel 8

1. Formeringsmateriale og prydblplanter må kun afsættes af godkendte leverandører, og kun hvis de krav til formeringsmateriale og prydblplanter, der er fastsat i den i artikel 4 nævnte oversigt, er opfyldt.

2. Med forbehold af direktiv 77/93/EØF finder stk. 1 ikke anvendelse på formeringsmateriale eller prydblplanter, der er bestemt til:

- a) testning eller videnskabelige formål
- b) udvælgelsesarbejde.

Artikel 9

1. Formeringsmateriale og prydblplanter markedsføres med angivelse af, hvilken sort eller plantegruppe materialet og planterne tilhører.

2. De sorter, der nævnes i henhold til stk. 1, skal være

- almindelig kendte, beskyttet i henhold til regler om beskyttelse af plantenyheder eller officielt registreret på frivilligt eller andet grundlag
- eller opført på lister, der føres af leverandørerne, med detaljeret beskrivelse og dertil hørende betegnelse. Listerne skal på anmodning være tilgængelige for den berørte medlemsstats officielle ansvarlige organer.

Hver sort skal beskrives og så vidt muligt have samme betegnelse i alle medlemsstater i overensstemmelse med godkendte internationale retningslinjer.

3. Når en plantegruppe nævnes, skal leverandøren beskrive og angive plantegruppens betegnelse på en sådan måde, at der ikke sker sammenblanding med en sort som omhandlet i stk. 2.

4. Medmindre sortsaspektet udtrykkeligt er nævnt i den i artikel 4 omhandlede oversigt, medfører stk. 1, 2 og 3 ikke noget yderligere ansvar for det officielle ansvarlige organ.

5. Efter fremgangsmåden i artikel 21 kan der fastlægges en ordning med underretning af medlemsstaternes officielle ansvarlige organer om sorter eller andre plantegrupper. Efter denne fremgangsmåde kan der vedtages supplerende gennemførelsesforanstaltninger vedrørende stk. 2, andet led.

Artikel 10

1. Under væksten og ved optagning eller fjernelse fra moderplanten skal formeringsmateriale og prydblplanter holdes i adskilte partier.

2. Samles eller blandes formeringsmateriale eller prydblplanter med forskellig oprindelse under emballering, oplagring og transport eller ved leveringen, skal leverandøren registrere oplysninger om sendingens sammensætning og de enkelte bestanddeles oprindelse.

3. Medlemsstaterne skal ved officiel kontrol sikre, at de i stk. 1 og 2 omhandlede krav er opfyldt.

Artikel 11

Formeringsmateriale og prydblplanter må kun afsættes i tilstrækkeligt homogene partier, jf. dog artikel 10, stk. 2.

Formeringsmateriale og pryddplanter skal under alle omstændigheder opfylde kravene i dette direktiv og skal være ledsaget af et dokument, som udfærdiges af leverandøren i overensstemmelse med de betingelser, der fremgår af den i medfør af artikel 4 udarbejdede oversigt. Indeholder dokumentet en officiel erklæring, skal denne fremstå klart adskilt fra dokumentets øvrige indhold.

De krav med hensyn til mærkning og/eller lukning og emballering, der måtte gælde for formeringsmateriale og/eller pryddplanter, skal medtages i den i artikel 4 nævnte oversigt.

Ved detailsalgsl levering af formeringsmateriale og pryddplanter til en endelig forbruger, der ikke er erhvervsdrivende, stilles der kun krav om mærkning med passende oplysninger om produktet.

Artikel 12

Medlemsstaterne kan fritage

- mindre producenter for anvendelsen af artikel 11, hvis deres samlede produktion og salg af formeringsmateriale og pryddplanter er bestemt til endeligt forbrug efter afhændelse på et lokalt marked til personer, der ikke er erhvervsmæssigt beskæftiget med planteproduktion (lokal omsætning)
- lokal omsætning af formeringsmateriale og pryddplanter produceret af således fritagne personer for den officielle kontrol, der er omhandlet i artikel 18.

Efter fremgangsmåden i artikel 21 vedtages der bestemmelser til gennemførelse af andre krav vedrørende de i første og andet led nævnte fritagelser, særlig med hensyn til begrebet »mindre producent« og »lokalt marked«, samt for procedurerne i forbindelse hermed.

Artikel 13

Der kan efter fremgangsmåden i artikel 21 fastsættes regler for afsætning af formeringsmateriale og pryddplanter under overholdelse af mindre strenge krav end de i dette direktiv fastsatte, hvis der opstår midlertidige forsyningsvanskeligheder med formeringsmateriale eller pryddplanter, der opfylder direktivets krav, idet dog plantesundhedsbestemmelserne i direktiv 77/93/EØF skal overholdes.

Artikel 14

Formeringsmateriale og pryddplanter, der opfylder kravene og betingelserne i dette direktiv, må ikke undergives andre afsætningsrestriktioner hvad angår leverandør, plantesundhed, vækstmedium og inspektionsordninger end dem, der er fastsat i dette direktiv.

Artikel 15

For så vidt angår de i bilaget anførte produkter afholder medlemsstaterne sig fra at indføre strengere krav eller andre afsætningsrestriktioner end dem, der er fastsat i de oversigter, der udarbejdes i overensstemmelse med artikel 4, eller, hvis der ikke findes sådanne, end dem, der var gældende ved vedtagelsen af dette direktiv.

Artikel 16

1. Efter fremgangsmåden i artikel 21 træffes der afgørelse om, hvorvidt formeringsmateriale og pryddplanter, der er produceret i et tredjeland og frembyder de samme garantier med hensyn til leverandørens forpligtelser, identitet, karakteristika, plantesundhed, vækstmedium, emballering, inspektionsordninger, mærkning og lukning, på alle disse punkter kan ligestilles med formeringsmateriale og pryddplanter, der er produceret i Fællesskabet og opfylder kravene og betingelserne i dette direktiv.

2. Indtil der er truffet afgørelse i henhold til stk. 1, kan medlemsstaterne indtil den 1. januar 1993 ved import af formeringsmateriale og pryddplanter fra tredjelande anvende tilsvarende betingelser som dem, der gælder for produktion og afsætning af produkter, der er fremstillet i Fællesskabet.

Efter fremgangsmåden i artikel 21 kan ovenstående dato for de enkelte tredjelande udsættes, indtil der er truffet afgørelse i henhold til stk. 1.

Formeringsmateriale og pryddplanter, der indføres af en medlemsstat efter en afgørelse truffet af den pågældende medlemsstat i henhold til første afsnit, må ikke underkastes afsætningsrestriktioner i andre medlemsstater hvad angår de i stk. 1 omhandlede forhold.

Artikel 17

Medlemsstaterne drager omsorg for, at formeringsmateriale og pryddplanter kontrolleres officielt under produktionen og afsætningen, i det mindste stikprøvevis, for at det kan fastslås, at kravene og betingelserne i dette direktiv er opfyldt.

Artikel 18

Gennemførelsesbestemmelserne vedrørende den officielle kontrol, der er omhandlet i artikel 5, 10 og 17, herunder metoder til udtagning af stikprøver, kan fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 21.

Artikel 19

1. Hvis det ved den overvågning eller kontrol, der omhandles i artikel 6, stk. 4, den officielle kontrol, der omhandles i artikel 17, eller de prøver, der omhandles i artikel 20, konstateres, at formeringsmateriale eller pryddplanter, der markedsføres, ikke opfylder kravene i dette direktiv, træffer den berørte medlemsstats officielle ansvar-

lige organ alle relevante foranstaltninger til at sikre, at de bringes i overensstemmelse med direktivet, eller, hvis dette ikke er muligt, at der udstedes forbud mod afsætning af sådant formeringsmateriale og sådanne prydblplanter i Fællesskabet.

2. Konstateres det at formeringsmaterialet eller prydblplanter, der markedsføres af en bestemt leverandør, ikke opfylder kravene og betingelserne i dette direktiv, skal den berørte medlemsstat sørge for, at der på passende vis skrives ind over for denne leverandør. Hvis leverandøren får forbud mod at markedsføre formeringsmateriale og prydblplanter, underretter medlemsstaten Kommissionen og de kompetente nationale organer i medlemsstaterne herom.

3. Foranstaltninger truffet i medfør af stk. 2 ophæves, så snart det med tilstrækkelig sikkerhed er fastslået, at formeringsmateriale eller prydblplanter, som af leverandøren er bestemt til afsætning, fremtidig vil opfylde kravene og betingelserne i dette direktiv.

Artikel 20

1. Der foretages prøver eller om nødvendigt analyser i medlemsstaterne på udvalgte prøver for at efterprøve, om formeringsmateriale og prydblplanter opfylder kravene og betingelserne i dette direktiv, herunder dem, der vedrører plantesundheden. Kommissionen kan tilrettelægge inspektion af prøverne med deltagelse af repræsentanter for medlemsstaterne og Kommissionen.

2. Efter fremgangsmåden i artikel 21 kan det bestemmes, om det er nødvendigt at foretage fællesskabsprøver eller -analyser i samme øjemed som det, der er nævnt i stk. 1. Kommissionen kan tilrettelægge inspektion af fællesskabsprøverne med deltagelse af repræsentanter for medlemsstaterne og Kommissionen.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede prøver eller analyser anvendes til harmonisering af tekniske metoder til kontrol af formeringsmateriale og prydblplanter. Der udarbejdes rapporter om prøvernes eller analysernes forløb, som tilsendes medlemsstaterne og Kommissionen i fortrolighed.

4. Kommissionen drager omsorg for, at der i givet fald fastlægges nærmere enkeltheder vedrørende koordinering, gennemførelse og inspektion af de i stk. 1 og 2 omhandlede prøver og vedrørende vurdering af resultaterne i det stående udvalg, der der er nedsat ved artikel 21. Opstår der problemer af plantesundhedsmæssig art, underretter Kommissionen Den Stående Plantesundhedskomité herom. Om nødvendigt indføres der specifikke bestemmelser herom. Formeringsmateriale og prydblplanter, der er produceret i tredje lande, indgår også i disse prøver.

Artikel 21

Når der henvises til fremgangsmåden i denne artikel, bistår Kommissionen af et udvalg benævnt »Det Stående Udvalg for

Prydblplanterformeringsmateriale og Prydblplanter«, som har en repræsentant for Kommissionen som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, som er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager foranstaltninger, der straks finder anvendelse. Hvis de ikke er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, underrettes Rådet dog straks af Kommissionen om disse foranstaltninger. I så fald kan Kommissionen udsætte gennemførelsen af de påtænkte foranstaltninger, i et tidsrum på højst en måned regnet fra datoen for denne underretning.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for det tidsrum, der er nævnt i stk. 3.

Artikel 22

Når der henvises til fremgangsmåden i denne artikel bistår Kommissionen af Det Stående Udvalg for Prydblplanterformeringsmateriale og Prydblplanter, som har en repræsentant for Kommissionen som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til det pågældende spørgsmåls hastende karakter. Det udtaler sig med det flertal, som er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i udvalget tildeles de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller hvis der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet efter udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslagens forelæggelse for Rådet, ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Artikel 23

Ændringer i de i medfør af artikel 4 udarbejdede oversigter og i betingelserne og de indførte detaljerede regler til gennemførelse af dette direktiv vedtages efter fremgangsmåden i artikel 21.

Artikel 24

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at formeringsmateriale og pryplanter, der er produceret på deres område og bestemt til afsætning, opfylder kravene i dette direktiv.

2. Hvis det ved en officiel undersøgelse konstateres, at formeringsmateriale eller pryplanter ikke kan markedsføres, fordi de ikke opfylder en betingelse, der vedrører plantesundheden, træffer den pågældende medlemsstat de fornødne officielle foranstaltninger til at fjerne en eventuel deraf følgende risiko for plantesundheden.

Artikel 25

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv

senest den 31. december 1992. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. For så vidt angår artikel 5 til 11, 14, 15, 17, 19 og 24 træffes der efter fremgangsmåden i artikel 21 afgørelse om datoen for gennemførelsen for hver enkelt af de i bilaget nævnte slægter eller arter på tidspunktet for udarbejdelsen af den dertil svarende oversigt, jf. artikel 4. Disse datoer kan ikke være senere end den 1. januar 1993.

Artikel 26

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 1991.

På Rådets vegne

P. DANKERT

Formand

BILAG

Liste over de i artikel 1, stk. 2, omhandlede slægter og arter

— Begonia x hiemalis Fotsch	Elatior-Begonia
— Pelargonium L.	Pelargonium (zonal, vedbendbladet, regal)
— Dendranthema x grandiflorum (Ramat.) Kitam.	Chrysanthemum (til detailhandel o.l.)
— Dianthus caryophyllus L. og hybrider	Nellike
— Euphorbia pulcherrima wild ex Kletzsch	
— Gerbera L.	Gerbera
— Phoenix	
— Rosa	
— Citrus (ornamental)	
— Malus Miller (ornamental)	Æble (til udsmykning)
— Prunus L. (ornamental)	Kirsebær (til udsmykning)
— Pinus nigra (ornamental)	
— Pyrus L. (ornamental)	Pære (til udsmykning)
— Lilium L.	Lilje
— Gladiolus L.	Gladiolus
— Narcissus L.	Påskelilje

RÅDETS DIREKTIV

af 19. december 1991

om ændring af direktiv 77/93/EØF om foranstaltninger mod indslæbning i medlemsstaterne af skadegørere på planter eller planteprodukter

(91/683/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

ved direktiv 77/93/EØF ⁽⁴⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 91/27/EØF ⁽⁵⁾, har Rådet vedtaget foranstaltninger mod indslæbning i medlemsstaterne af skadegørere på planter eller planteprodukter; det er absolut nødvendigt at beskytte planterne mod sådanne planteskadegørere for at øge produktiviteten i landbruget, hvilket er et af målene for den fælles landbrugspolitik;

gennemførelsen af det indre marked ved udgangen af 1992 betyder, at Fællesskabets plantesundhedsordning, der er indført ved direktiv 77/93/EØF, fra dette tidspunkt finder anvendelse i Fællesskabet som et område uden indre grænser; det er endvidere nødvendigt, at områder, som ikke er berørt af bestemte planteskadegørere, beskyttes, uanset hvor de ligger i Fællesskabet; ordningens anvendelsesområde bør derfor ikke længere være begrænset til samhandelen mellem medlemsstaterne og tredjelande, men bør også omfatte markedsføringen inden for de enkelte medlemsstater;

alle dele af Fællesskabet bør i princippet nyde samme grad af beskyttelse mod planteskadegørere; der må dog tages hensyn til forskelle i de økologiske betingelser og med hensyn til visse planteskadegøreres udbredelse; der bør derfor fastlægges »beskyttede zoner«, som er udsat for særlige plantesundhedsrisici, og der bør indrømmes disse zoner særlig beskyttelse på betingelser, der er forenelige med gennemførelsen af det indre marked;

for at Fællesskabets plantesundhedsordning kan få større effektivitet i det indre marked, må der åbnes mulighed for, at

der med henblik på plantesundhedskontrol er administrativt personale til rådighed ud over personalet fra medlemsstaternes officielle plantebeskyttelsesmyndigheder, og det pågældende personales uddannelse bør samordnes og støttes finansielt af Fællesskabet;

anvendelse af Fællesskabets plantesundhedsordning på et Fællesskab uden indre grænser og indførelse af beskyttede zoner, vil kræve, at bilagene til direktiv 77/93/EØF undergår en omstrukturering, som navnlig baseres på en mere realistisk vurdering af de plantesundhedsrisici, der er forbundet med fællesskabsprodukter, idet der sondres mellem krav, som gælder for fællesskabsprodukter, og krav, som gælder for indførsel fra tredjelande, og det bør ligeledes fastlægges, hvilke planteskadegørere der er relevante for beskyttede zoner; omstruktureringen bør indebære, at bilagene forenkles; hvilket navnlig skal ske ved at slette en række planteskadegørere, som er etableret i en del af Fællesskabet, og lade de hermed forbundne krav bortfalde;

en del af omstruktureringen bør overdrages Kommissionen, der bistås af Den Stående Komité for Plantesundhed, nedsat ved afgørelse 76/894/EØF ⁽⁶⁾;

i det indre marked skal det være muligt at stole på den plantesundhedskontrol, der gennemføres i afsendelsesmedlemsstaten; det er derfor nødvendigt at fastlægge mere detaljerede og mere ensartede bestemmelser for denne kontrol;

det er mest hensigtsmæssigt at gennemføre plantesundhedskontrollen på produktionsstedet; for fællesskabsprodukter bør denne kontrol derfor gøres obligatorisk på produktionsstedet, og den bør udvides til at omfatte alle relevante planter og planteprodukter, der dyrkes, produceres, anvendes eller på anden måde findes der, ligesom kontrollen må omfatte vækstmedier; for at kontrolordningen kan blive effektiv, bør alle producenter være officielt registreret;

er kontrolresultaterne tilfredsstillende, bør produktet ikke længere ledsages af det plantesundhedscertifikat, som anvendes i den internationale samhandel, men være forsynet med et nærmere fastlagt mærke (»plantepas«), som er tilpasset produktets art, og som sikrer dets frie bevægelighed i hele Fællesskabet eller i de dele af det, som mærket gælder for;

⁽¹⁾ EFT nr. C 29 af 8. 2. 1990, s. 10.

⁽²⁾ EFT nr. C 106 af 22. 4. 1991, s. 32.

⁽³⁾ EFT nr. C 182 af 23. 7. 1990, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 26 af 31. 1. 1977, s. 20.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 16 af 22. 1. 1991, s. 29.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 340 af 9. 12. 1976, s. 25.

det bør fastsættes, hvilke officielle foranstaltninger der skal træffes, hvis kontrolresultaterne ikke er tilfredsstillende;

for at sikre, at produkterne er i overensstemmelse med Fællesskabets plantesundhedsordning inden for det indre marked, bør der indføres en ordning med officiel kontrol ved markedsføringen; ordningen bør være så pålidelig og ensartet i Fællesskabet som muligt, men den bør udelukke specifik kontrol ved grænserne mellem medlemsstaterne;

efter det indre markeds gennemførelse er produkter med oprindelse i tredjelande i princippet underkastet plantesundhedskontrol, når de første gang føres ind i Fællesskabet; er kontrolresultaterne tilfredsstillende, bør disse produkter forsynes med et plantepas, der sikrer dem samme frie bevægelighed som den, der gælder for fællesskabsprodukter;

for på betryggende vis at kunne tage hensyn til den nye situation, der vil opstå med gennemførelsen af det indre marked, er det vigtigt, at såvel medlemsstaternes som Fællesskabets ordninger for plantesundhedskontrol ved Fællesskabets ydre grænser styrkes, især i de lande, som på grund af deres geografiske beliggenhed fungerer som indgange til Fællesskabet; Kommissionen foreslår de nødvendige bevilninger hertil opført på De Europæiske Fællesskabers almindelige budget;

med henblik på en mere effektiv plantesundhedsordning i Fællesskabet i forbindelse med det indre marked bør der i medlemsstaterne ske en harmonisering af den praksis, der anvendes af personale med opgaver på plantesundhedsområdet; Kommissionen forelægger derfor inden den 1. januar 1993 en kodeks for plantebeskyttelsespraksis i Fællesskabet;

det bør ikke længere være muligt for medlemsstaterne at vedtage særlige plantesundhedsbestemmelser for indførelse på deres område af planter eller planteprodukter med oprindelse i andre medlemsstater; alle bestemmelser om sundhedskrav for planter og planteprodukter bør fastlægges på fællesskabsplan; artikel 18, stk. 2, i direktiv 77/93/EØF bør derfor udgå og erstattes af bestemmelser om en forenklet procedure, der kan gøre direktivets bestemmelser forenelige med andre fællesskabsbestemmelser om plantesundhed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 77/93/EØF foretages følgende ændringer:

1) Titlen affattes således:

»Rådets direktiv af 21. december 1976 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet«.

2) I artikel 1 tilføjes følgende stk. 5 og 6:

»5. Fra 1. januar 1993 vedrører direktivet også foranstaltninger til beskyttelse mod spredning af planteskadegørere inden for Fællesskabet på måder, der har forbindelse med planters, planteprodukters og andre beslægtede objekters flytning inden for en medlemsstat.

6. Hver medlemsstat opretter eller udpeger en enkelt, central myndighed, der under den nationale regerings kontrol bl.a. har ansvaret for samordning og kontakter i de spørgsmål vedrørende plantesundhed, der henhører under dette direktiv. Med henblik herpå udpeges fortrinsvis det officielle plantebeskyttelsesorgan, der er oprettet i overensstemmelse med den internationale plantebeskyttelseskonvention. De øvrige medlemsstater og Kommissionen får meddelelse om myndigheden og om eventuelle efterfølgende ændringer.«

3) Artikel 2, stk. 1, litra f), erstattes af følgende litra f) og g):

»f) plantepas: en officiel mærkeseddel, der attesterer, at bestemmelserne i dette direktiv om plantesundhedsnormer og særlige krav er opfyldt, og som med henblik herpå:

- er standardiseret på fællesskabsplan for forskellige typer planter eller planteprodukter og
- er udarbejdet af det officielle ansvarlige organ i en medlemsstat og udstedt i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne vedrørende enkelthederne i proceduren for udstedelse af plantepas.

For specifikke typer produkter kan der efter fremgangsmåden i artikel 16a efter aftale fastlægges andre officielle mærker end mærkesedlen.

Standardiseringen sker efter samme fremgangsmåde. Ved standardiseringen skal der fastlægges afvigende mærker for plantepas, som ifølge artikel 10, stk. 1, andet afsnit, ikke gælder for alle dele af Fællesskabet

g) en medlemsstats officielle ansvarlige organer:

- a) det eller de officielle plantebeskyttelsesorganer i en medlemsstat, der er omhandlet i artikel 1, stk. 6, eller
- b) enhver offentlig myndighed, der er oprettet:
 - enten på nationalt plan
 - eller på regionalt plan under tilsyn af de nationale myndigheder inden for de rammer, der er fastsat i den pågældende medlemsstats forfatning.

De organer, der er nævnt i første afsnit, litra a) og b), kan i overensstemmelse med national lovgivning delegere de opgaver, der i henhold til dette direktiv skal udføres under deres myndighed og

kontrol, til enhver juridisk, offentligretlig eller privatretlig person, der i medfør af sine officielt godkendte vedtægter udelukkende varetager bestemte offentlige opgaver, forudsat at en sådan juridisk person eller dens medlemmer ikke har nogen personlig interesse i resultatet af de foranstaltninger, den træffer.

Medlemsstaterne sikrer, at der er et tæt samarbejde mellem de organer, der er nævnt i første afsnit, litra b), og dem, der er nævnt i litra a).

Desuden kan enhver anden juridisk person, der er oprettet under det eller de i første afsnit, litra a), omhandlede organer, og som handler under dette organs myndighed og kontrol, godkendes efter fremgangsmåden i artikel 16a, forudsat at denne juridiske person ikke har nogen personlig interesse i resultatet af de foranstaltninger, den træffer.

Den centrale myndighed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 6, giver Kommissionen meddelelse om de officielle ansvarlige organer i den pågældende medlemsstat. Kommissionen videregiver oplysningerne til de øvrige medlemsstater.«

4) I artikel 2, stk. 1, tilføjes følgende litra h) og i):

»h) beskyttet zone: et område i Fællesskabet:

- hvor én eller flere af de planteskadegørere, som er opført i dette direktiv, og som er etableret i en eller flere dele af Fællesskabet, ikke er hverken endemiske eller etableret, selv om der er gunstige betingelser for deres etablering, eller
- hvor der er fare for etablering af visse planteskadegørere på grund af gunstige økologiske betingelser for så vidt angår særlige afgrøder, selv om nævnte planteskadegørere ikke er hverken endemiske eller etableret i Fællesskabet

og som efter fremgangsmåden i artikel 16a er anerkendt som opfyldende betingelserne i første og andet led; for så vidt angår første led sker anerkendelsen efter anmodning fra den eller de berørte medlemsstater, og såfremt resultaterne af relevante undersøgelser, som er gennemført under tilsyn af de i artikel 19a omhandlede eksperter efter fremgangsmåden i nævnte artikel, ikke viser det modsatte. Undersøgelserne vedrørende andet led er frivillig.

En planteskadegører anses som etableret i et område, hvis den vides at forekomme der, og hvis der ikke er truffet officielle foranstaltninger med henblik på dens udryddelse, eller hvis sådanne foranstaltninger i et tidsrum på mindst to på hinanden følgende år har vist sig ikke at være effektive.

Den eller de berørte medlemsstater gennemfører, for så vidt angår det i første afsnit, første led, omhandlede tilfælde, regelmæssige og systema-

tiske officielle undersøgelser af forekomsten af planteskadegørere, for hvilke den beskyttede zone er anerkendt. Hvert fund af sådanne planteskadegørere meddeles omgående Kommissionen. Den risiko, dette fund medfører, vurderes af Den Stående Komité for Plantesundhed, og de nødvendige foranstaltninger fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 16a.

Det kan efter samme fremgangsmåde og på grundlag af anerkendte videnskabelige og statistiske principper fastlægges, hvilke elementer der skal indgå i de undersøgelser, som nævnes i første og tredje afsnit.

Resultaterne af de pågældende undersøgelser meddeles Kommissionen. Denne videregiver oplysningerne til de øvrige medlemsstater.

Kommissionen forelægger inden den 1. januar 1998 Rådet en rapport om, hvordan ordningen med beskyttede zoner fungerer, i givet fald ledsaget af de nødvendige forslag

i) en konstatering eller en foranstaltning anses som officiel, hvis den, jf. dog artikel 19a, er foretaget eller truffet:

- af repræsentanter for en medlemsstats officielle plantebeskyttelsesorgan eller, på deres ansvar, af andre embedsmænd, hvis det drejer sig om konstateringer eller foranstaltninger i forbindelse med udstedelse af de i artikel 7, stk. 1, eller artikel 8, stk. 2, omhandlede certifikater
- eller, i alle andre tilfælde, af sådanne repræsentanter eller embedsmænd eller af kvalificeret personale, der er ansat af et af de officielle ansvarlige organer som omhandlet i litra f) i en medlemsstat, forudsat at dette personale ikke har nogen personlig interesse i resultatet af de foranstaltninger, det træffer, og forudsat at det har et vist minimumskvalifikationsniveau.

Medlemsstaterne sikrer, at deres embedsmænd og kvalificerede personale har de kvalifikationer, der er nødvendige for dette direktivs korrekte gennemførelse. Der kan fastlægges retningslinjer for sådanne kvalifikationer efter fremgangsmåden i artikel 16a.

Kommissionen udarbejder inden for rammerne af Den Stående Komité for Plantesundhed fællesskabsprogrammer for supplerende uddannelse af ovennævnte embedsmænd og kvalificerede personale og fører tilsyn med programmernes gennemførelse, for at bringe den viden og erfaring, der er erhvervet i medlemsstaterne, på niveau med de fornævnte kvalifikationer. Den bidrager til finansieringen af denne supplerende uddannelse og foreslår tilstrækkelige bevillinger hertil opført på fællesskabsbudgettet.«

5) I artikel 3 affattes stk. 4, 5, 6 og 7 således:

»4. Fra 1. januar 1993 foreskriver medlemsstaterne, at bestemmelserne i stk. 1 og 2 også anvendes på spredning af de pågældende planteskadegørere i forbindelse med flytning af planter, planteprodukter eller andre objekter inden for en medlemsstats område.

5. Medlemsstaterne forbyder fra samme dato, at

- a) planteskadegørere, som er opført i bilag I, del B
- b) planter og planteprodukter, som er opført i bilag II, del B, hvis de er angrebet af de heri nævnte planteskadegørere

føres ind i og spredes inden for de pågældende beskyttede zoner.

6. Efter fremgangsmåden i artikel 16a skal:

- a) de i bilag I og II opførte planteskadegørere opdeles således:

- planteskadegørere, der ikke vides at forekomme i nogen del af Fællesskabet, og som er relevante for hele Fællesskabets område, opføres i henholdsvis bilag I, del A, afsnit II, og bilag II, del A, afsnit I

- planteskadegørere, der vides at forekomme i Fællesskabet, men som hverken er endemiske eller etableret i Fællesskabet, og som er relevante for hele Fællesskabets område, opføres i henholdsvis bilag I, del A, afsnit I, og bilag II, del A, afsnit II

- andre planteskadegørere opføres i henholdsvis bilag I, del B, og bilag II, del B, ud for den beskyttede zone, de er relevante for

- b) planteskadegørere, der er endemiske eller etableret i en eller flere dele af Fællesskabet, slettes, undtagen dem, der er omhandlet i litra a), andet og tredje led

- c) titlerne på bilag I og II og på de forskellige dele og afsnit i bilagene tilpasses i overensstemmelse med ovenstående.

7. Efter fremgangsmåden i artikel 16a kan det besluttes, at medlemsstaterne foreskriver, at indslæbning og spredning på deres område af bestemte planteskadegørere, uanset om de er isolerede, som anses for at være skadelige for planter eller planteprodukter, men som ikke er opført i bilag I og II, er forbudt eller betinget af en særlig tilladelse på betingelser, der fastlægges efter samme fremgangsmåde.

Denne bestemmelse finder også anvendelse på sådanne planteskadegørere, hvis de ikke er omfattet af direk-

tiv 90/220/EØF (*) eller af andre specifikke fællesskabsbestemmelser om genetisk modificerede organismer.

(*) EFT nr. L 117 af 8. 5. 1990, s. 15.»

6) Artikel 4, stk. 2, litra a), affattes således:

»a) medlemsstaterne foreskriver, at planter, planteprodukter og andre objekter, som er opført i bilag III, del B, fra den 1. januar 1993 ikke må føres ind i de pågældende beskyttede zoner, der ligger på deres område.«

7) I artikel 4 tilføjes følgende stk. 3 og 4:

»3. Efter fremgangsmåden i artikel 16a ændres bilag III således, at del A omfatter planter, planteprodukter og andre objekter, der udgør en fare for plantesundheden i alle dele af Fællesskabet, og del B omfatter planter, planteprodukter og andre objekter, der kun udgør en fare for plantesundheden i beskyttede zoner. De beskyttede zoner specificeres i bilag III.

4. Fra 1. januar 1993 anvendes stk. 1 ikke længere på planter, planteprodukter og andre objekter med oprindelse i Fællesskabet, og stk. 2, litra b), udgår.«

8) Artikel 5, stk. 1, andet punktum, udgår.

9) Artikel 5, stk. 2, affattes således:

»2. Fra 1. januar 1993 forbyder medlemsstaterne, at planter, planteprodukter og andre objekter, der er opført i bilag IV, del B, føres ind i og flyttes inden for beskyttede zoner, medmindre de særlige krav, som er opført i den pågældende del af bilaget, er opfyldt.«

10) I artikel 5 tilføjes følgende stk. 3 og 4:

»3. Efter fremgangsmåden i artikel 16a ændres bilag IV på grundlag af kriterierne i artikel 3, stk. 6.

4. Medlemsstaterne foreskriver, at bestemmelserne i stk. 1 fra 1. januar 1993 ligeledes omfatter flytning af planter, planteprodukter og andre objekter på en medlemsstats territorium, jf. dog artikel 6, stk. 6.«

11) I artikel 6, stk. 1, indføjes »del A« efter »bilag V«.

12) I artikel 6 indsættes følgende stk. 1a:

»1a. Når de i artikel 3, stk. 6, litra a), og i artikel 5, stk. 3, fastsatte foranstaltninger er vedtaget, anvendes

stk. 1 kun på bilag I, del A, afsnit II, bilag II, del A, afsnit II, og bilag IV, del A, afsnit II. Såfremt der under en undersøgelse i henhold til denne bestemmelse påvises planteskadegørere, der er opført i bilag I, del A, afsnit I, eller i bilag II, del A, afsnit I, betragtes betingelserne i artikel 10 ikke som opfyldt.»

13) I artikel 6, stk. 2, ændres »artikel 3, stk. 5, 6 og 7,« til »artikel 3, stk. 4, 5 og 7,«

14) I artikel 6 tilføjes følgende stk. 4, 5, 6, 7, 8 og 9:

»4. Fra 1. januar 1993, og medmindre andet følger af stk. 6, anvendes stk. 1, 2 og 3 også på flytning af planter, planteprodukter og andre objekter på en medlemsstats område. Stk. 1, 2 og 3 anvendes ikke, for så vidt angår de planteskadegørere, der er opført i bilag I, del B, eller i bilag II, del B, og de særlige krav, der er opført i bilag IV, del B, på flytning af planter, planteprodukter og andre objekter gennem en beskyttet zone eller uden for denne.

De i stk. 1, 2, og 3 omhandlede officielle undersøgelser gennemføres efter følgende bestemmelser:

- a) de omfatter planter og planteprodukter, der dyrkes, produceres eller anvendes af producenten, eller som på anden måde findes i hans virksomhed, ligesom de også skal omfatte de vækstmedier, som anvendes der
- b) undersøgelserne gennemføres i virksomheden, fortrinsvis på produktionsstedet
- c) undersøgelserne gennemføres regelmæssigt på hensigtsmæssige tidspunkter, dog mindst en gang om året og mindst ved visuel observation, jf. dog de særlige krav, der er opført i bilag IV; yderligere foranstaltninger kan iværksættes, når dette er fastsat i medfør af stk. 7.

De producenter, for hvilke en officiel undersøgelse som omhandlet i andet afsnit kræves i medfør af stk. 1 til 4, opføres i et officielt register under et registreringsnummer, der muliggør identifikation. Kommissionen har efter anmodning adgang til de således oprettede officielle registre.

For producenterne gælder en række forpligtelser, der fastsættes i henhold til stk. 7. Navnlig skal de omgående underrette det officielle ansvarlige organ i den pågældende medlemsstat om enhver usædvanlig forekomst af planteskadegørere eller symptomer eller enhver anden anomali med hensyn til planter.

5. Fra 1. januar 1993 foreskriver medlemsstaterne, at producenter af visse planter, planteprodukter og andre objekter, der ikke er opført i bilag V, del A, men som er specificeret i overensstemmelse med stk. 7, eller samlelagre eller forsendelsescentre, som ligger i produktionszonen, ligeledes skal optages i et officielt register på lokalt, regionalt eller nationalt plan i

overensstemmelse med stk. 4, sidste afsnit. De kan på ethvert tidspunkt gøres til genstand for undersøgelser i henhold til stk. 4, andet afsnit.

Efter fremgangsmåden i artikel 7 kan der indføres en ordning for visse planter, planteprodukter og andre objekter, således at deres oprindelse, om nødvendigt og så vidt det er muligt, kan spores under hensyntagen til produktions- og distributionsbetingelserne.

6. Medlemsstaterne kan, såfremt der ikke er grund til at frygte en spredning af planteskadegørere, fritage

- små producenter eller forarbejdningsskoler for den i stk. 4 og 5 fastsatte registrering, hvis deres samlede produktion og salg af de pågældende planter, planteprodukter og andre objekter er bestemt til personer på det lokale marked med henblik på endeligt forbrug, og disse personer ikke er erhvervsmæssigt beskæftiget med planteproduktion (lokal flytning), eller
- lokal flytning af planter, planteprodukter og andre objekter, der er fremstillet af således fritagne personer, for den i stk. 4 og 5 krævede officielle undersøgelse.

Dette direktivs bestemmelser om lokal flytning tages inden 1. januar 1998 op til revision af Rådet, der træffer afgørelse på forslag fra Kommissionen og på baggrund af de indhøstede erfaringer.

7. Efter fremgangsmåden i artikel 16a vedtages der gennemførelsesbestemmelser vedrørende:

- mindre strenge betingelser vedrørende flytning af planter, planteprodukter og andre objekter inden for en beskyttet zone, der er oprettet for de nævnte planter, planteprodukter og andre objekter for så vidt angår en eller flere planteskadegørere
- garantier i forbindelse med flytning af planter, planteprodukter og andre objekter gennem en beskyttet zone, der er oprettet for de nævnte planter, planteprodukter og andre objekter for så vidt angår en eller flere planteskadegørere
- de officielle undersøgelsers hyppighed og tidspunkter, herunder de videre foranstaltninger, der er nævnt i stk. 4, andet afsnit, litra c)
- de registrerede producenters forpligtelser, der er nævnt i stk. 4, sidste afsnit
- den produktspecifikation, der er nævnt i stk. 5, samt de produkter, som ordningen i stk. 5 er beregnet på
- yderligere krav vedrørende de fritagelser, der er nævnt i stk. 6, navnlig for så vidt angår begreberne »små producenter« og »lokalt marked«, og fremgangsmåderne i forbindelse hermed.

8. Gennemførelsesbestemmelser vedrørende registreringsproceduren og registreringsstallet som omhandlet i stk. 4, tredje afsnit, kan vedtages efter fremgangsmåden i artikel 16a.

9. Medlemsstaterne kan anvende stk. 4, 5 og 6 inden den 1. januar 1993, enten i fuldt omfang eller for visse områder eller visse grupper planter eller planteprodukter.

I så fald underretter de pågældende medlemsstater omgående Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de bestemmelser, de har vedtaget med henblik herpå.»

15) I artikel 7, stk. 2, og artikel 8, stk. 1, indsættes »del A« efter »bilag V«

16) Følgende artikel 10 og 10a indsættes:

»Artikel 10

1. Når det af den i artikel 6, stk. 1, 2 og 3, omhandlede undersøgelse, der er gennemført i overensstemmelse med artikel 6, stk. 4, fremgår, at de deri fastsatte betingelser er opfyldt, udstedes der fra 1. januar 1993 et plantepas i overensstemmelse med bestemmelser, der kan vedtages i medfør af stk. 4, idet de i artikel 7 og 8 omhandlede plantesundhedscertifikater ikke længere udstedes.

Omfatter undersøgelsen ikke de betingelser, der gælder for de beskyttede zoner, eller fremgår det af den, at disse betingelser ikke er opfyldt, er det udstedte plantepas ikke gyldigt for de pågældende zoner, og det skal have det mærke, der er fastsat for sådanne tilfælde, jf. artikel 2, stk. 1, litra f).

2. a) Fra 1. januar 1993 må planter, planteprodukter og andre objekter, som er opført i bilag V, del A, afsnit I, ikke flyttes inden for Fællesskabet, bortset fra lokal flytning som omhandlet i artikel 6, stk. 6, medmindre et plantepas, som er gyldigt for det pågældende område og udstedt i overensstemmelse med stk. 1, er fastgjort til disse planter, planteprodukter og andre objekter, til deres pakning eller til deres transportmiddel.

b) Fra 1. januar 1993 må planter, planteprodukter og andre objekter, som er opført i bilag V, del A, afsnit II, ikke føres ind i en bestemt beskyttet zone og må ikke flyttes indenfor denne, medmindre et plantepas, som er gyldigt for denne zone, og som er udstedt i overensstemmelse med stk. 1, er fastgjort til disse planter, planteprodukter og andre objekter, til deres pakning eller til deres transportmiddel. Hvis de i artikel 6, stk. 7, fastsatte betingelser for transport gennem beskyttede zoner er opfyldt, finder dette stykke ikke anvendelse.

3. Et plantepas kan på et senere tidspunkt overalt i Fællesskabet udskiftes med et andet plantepas efter følgende bestemmelser:

- et plantepas kan kun udskiftes i tilfælde af enten opdeling af partier, eller sammenlægning af flere partier eller dele heraf, eller ændring i partiets

sundhedstilstand, med forbehold af de særlige krav i bilag IV, eller i andre tilfælde, som fastsættes nærmere i overensstemmelse med stk. 4

- udskiftning kan kun finde sted efter anmodning fra en fysisk eller juridisk person, uanset om denne er producent, som er opført i et officielt register i overensstemmelse med bestemmelser svarende til artikel 6, stk. 4, tredje afsnit

- det nye plantepas kan kun udstedes af det officielle ansvarlige organ i det område, hvor den ansøgende virksomhed ligger, og kun hvis der siden producentens afsendelse af produktet kan garanteres for dets identitet, og for at der ikke er risiko for infektioner forårsaget af planteskadegørere, der er opført i bilag I og bilag II

- udskiftningsproceduren skal være i overensstemmelse med de bestemmelser, der kan vedtages i henhold til stk. 4

- det nye plantepas skal indeholde et særligt mærke, der udformes i overensstemmelse med stk. 4 og omfatter nummeret på den oprindelige producent eller, hvis sundhedstilstanden er ændret, på den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for ændringen.

4. Efter fremgangsmåden i artikel 16a kan der vedtages gennemførelsesbestemmelser vedrørende:

- enkelthederne i proceduren for udstedelse af plantepas som fastsat i stk. 1
- betingelserne for udskiftning af et plantepas i overensstemmelse med stk. 3, første led
- enkelthederne i proceduren i forbindelse med det nye pas som fastsat i stk. 3, tredje led
- det særlige mærke, der kræves til det nye pas som fastsat i stk. 3, femte led.

5. Medlemsstater, som gør brug af artikel 6, stk. 9, kan udsende plantepas i henhold til stk. 1 inden den 1. januar 1993, med forbehold af bestemmelserne om udstedelse af plantesundhedscertifikater.

Artikel 10a

1. Hvis den i artikel 6, stk. 1, 2 og 3, omhandlede undersøgelse, der er gennemført i overensstemmelse med artikel 6, stk. 4, ikke tillader den slutning, at de deri fastsatte betingelser er opfyldt, udstedes der ikke noget plantepas, jf. dog stk. 2.

2. I de særlige tilfælde, hvor det af resultaterne af den gennemførte undersøgelse fremgår, at en del af de

planter eller planteprodukter, som er dyrket, produceret eller anvendt af producenten eller på anden måde findes i hans virksomhed, eller en del af dyrkningsmediet, som er anvendt i virksomheden, ikke kan frembyde nogen fare for spredning af planteskadegørere, anvendes stk. 1 ikke på denne del.

3. Anvendes stk. 1, gøres de pågældende planter, planteprodukter eller dyrkningsmedier til genstand for en eller flere af følgende officielle foranstaltninger:

- hensigtsmæssig behandling, fulgt af udstedelse af det relevante plantepas i overensstemmelse med artikel 10, hvis betingelserne betragtes som opfyldt som følge af behandlingen
- tilladelse til flytning under officiel kontrol til zoner, hvor de ikke frembyder nogen yderligere fare
- tilladelse til flytning under officiel kontrol til steder, hvor der foretages industriel forarbejdning
- destruktion.

Efter fremgangsmåden i artikel 16a kan der vedtages gennemførelsesbestemmelser vedrørende:

- betingelserne for eventuel anvendelse af en eller flere af ovennævnte foranstaltninger
- enkelthederne og betingelserne i forbindelse med disse foranstaltninger.

4. Anvendes stk. 1, suspenderes producentens aktiviteter helt eller delvis, indtil det er fastslået, at der ikke længere er fare for spredning af planteskadegørere. Så længe aktiviteterne er suspenderet, finder artikel 10 ikke anvendelse.

5. Når de i artikel 6, stk. 5, omhandlede produkter på grundlag af en officiel undersøgelse i overensstemmelse med nævnte artikel anses for ikke at være fri for planteskadegørere, der er opført i bilag I og bilag II, finder stk. 2, 3 og 4 tilsvarende anvendelse.«

17) I artikel 11 tilføjes følgende stk. 7, 8, 9 og 10:

»7. Fra 1. januar 1993 anvendes stk. 1, 3 og 3a ikke længere, og medlemsstaterne gennemfører i stedet officiel kontrol af, at bestemmelserne i dette direktiv, navnlig artikel 10, stk. 2, overholdes; denne kontrol foretages i form af stikprøver og uden forskelsbehandling med hensyn til planternes, planteprodukternes og de andre objekters oprindelse og gennemføres efter følgende bestemmelser:

- lejlighedsvis kontrol på et hvilket som helst tidspunkt og sted, hvor planter, planteprodukter og andre objekter flyttes
- lejlighedsvis kontrol i virksomheder, hvor planter, planteprodukter og andre objekter dyrkes, produ-

ceres, oplagres eller udbydes til salg, og i købernes virksomheder

- lejlighedsvis kontrol samtidig med anden dokumentkontrol, der gennemføres af andre grunde end plantesundhedskontrol.

Kontrollen skal være regelmæssig i de virksomheder, der er opført i et officielt register i overensstemmelse med artikel 10, stk. 3, og artikel 12, stk. 6, og kan være regelmæssig i de virksomheder, der er opført i et officielt register i overensstemmelse med artikel 6, stk. 5.

Kontrollen kan gennemføres regelmæssigt; den kan være målrettet, hvis der er tegn, som tyder på, at en eller flere bestemmelser i dette direktiv ikke er overholdt.

8. Personer, der i kommercielt øjemed aftager planter, planteprodukter og andre objekter, opbevarer i deres egenskab af endelige forbrugere, som er erhvervsmæssigt involveret i planteproduktion, de tilhørende plantepas i mindst et år, og de indfører henvisninger til dem i deres bøger.

Inspektørerne skal have adgang til planterne, planteprodukterne og de andre objekter på ethvert stadium i produktions- og distributionskæden. De er beføjede til at foretage enhver efterprøvning, der er nødvendig for den pågældende officielle kontrol, herunder efterprøvning af plantepas og bøger.

9. Medlemsstaterne kan ved den officielle kontrol bistås af de eksperter, som er omhandlet i artikel 19a.

10. Konstateres det ved den officielle kontrol i henhold til stk. 7 og 8, at planter, planteprodukter og andre objekter frembyder risiko for spredning af planteskadegørere, gøres disse produkter til genstand for officielle foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 10a, stk. 3.«

18) I artikel 12, stk. 1, og 3a, indsættes »del B« efter »bilag V«.

19) I artikel 12, stk. 1, litra b), udgår henvisningerne til artikel 4, 5 og 9.

20) I artikel 12 tilføjes følgende stk. 6, 7 og 8:

»6. Fra 1. januar 1993 anvendes stk. 1, litra a), på de planteskadegørere og særlige krav, der er opført i henholdsvis bilag I, del B, bilag II, del B, og bilag IV, del B, i de tilfælde, hvor forsendelser er bestemt til en beskyttet zone. Med virkning fra samme dato udgår stk. 3 og 4. Fra samme dato anvendes stk. 1, når de pågældende planter, planteprodukter og andre objekter første gang føres ind i Fællesskabet, med forbehold af særlige aftaler, der er indgået mellem Fællesskabet og visse tredjelande.

Medlemsstaterne foreskriver, at importørerne, uanset om de er producenter, skal være opført i et officielt register i overensstemmelse med artikel 6, stk. 4, med de fornødne tilpasninger.

Undersøgelserne skal, i det omfang der er tale om kontrol af dokumenter og identitet samt kontrol med overholdelsen af bestemmelserne i artikel 4, finde sted på det tidspunkt, hvor produkterne første gang føres ind i Fællesskabet, og i forbindelse med de øvrige administrative formaliteter ved indførslen, herunder toldformaliteterne.

Dersom der er tale om plantekontrol, gennemføres undersøgelserne på de steder, hvor de i foregående afsnit omhandlede undersøgelser gennemføres, eller i nærheden heraf. Medlemsstaternes kompetente myndigheder sender Kommissionen og de øvrige medlemsstater en liste over indgangssteder. I særlige tilfælde kan plantesundhedskontrol dog foretages på bestemmelsesstedet, hvis der gives specifikke garantier vedrørende transport af planter, planteprodukter og andre objekter. Gennemførelsesbestemmelser, som kan fastsætte minimumskrav, vedtages efter fremgangsmåden i artikel 16a. Plantesundhedskontrol betragtes som en fast del af de formaliteter, der er omhandlet i foregående afsnit.

Medlemsstaterne har kun ret til at fravige disse bestemmelser på de betingelser, der er fastsat som led i de tekniske ordninger, der er omhandlet i stk. 5.

7. Fra 1. januar 1993 anvendes artikel 10, stk. 1 og 3, tilsvarende på planter, planteprodukter og andre objekter, som er omhandlet i stk. 1 i nærværende artikel, såfremt de er opført i bilag V, del A, og det af den i stk. 6 omhandlede undersøgelse fremgår, at de i stk. 1 fastsatte betingelser er opfyldt.

8. Fra 1. januar 1993 træffes der straks en eller flere af følgende officielle foranstaltninger, hvis den i stk. 6 omhandlede undersøgelse ikke tillader den slutning, at betingelserne i stk. 1 er opfyldt:

- hensigtsmæssig behandling, hvis det forventes, at betingelserne opfyldes som følge af behandlingen
- fjernelse af inficerede/angrebne varer fra forsendelsen
- pålæggelse af karantæne indtil resultaterne af de officielle undersøgelser eller prøver foreligger
- afvisning eller tilladelse til forsendelse til et bestemmelsessted uden for Fællesskabet
- destruktion.

Artikel 10a, stk. 3, andet afsnit, finder tilsvarende anvendelse.

21) I artikel 14, stk. 3, tilføjes følgende afsnit:

»Den enkelte tilladelse gælder for hele Fællesskabets område eller for en del af det på betingelser, som tager hensyn til risikoen for spredning af planteskadegørere gennem det pågældende produkt i beskyttede zoner, idet der tages hensyn til forskellene i de landbrugsmæssige og økologiske forhold. I dette tilfælde fritages de pågældende medlemsstater udtrykkeligt for visse forpligtelser i de beslutninger, hvori tilladelserne gives.

Risikoen vurderes på grundlag af de foreliggende videnskabelige og tekniske oplysninger. Er disse oplysninger utilstrækkelige, skal de suppleres med yderligere undersøgelser eller i givet fald med efterforskning foretaget af Kommissionen i planternes, planteprodukternes eller de andre objekters oprindelsesland.«

22) I artikel 15 indsættes følgende stk. 1, og de nuværende stk. 1, 2 og 3 bliver henholdsvis stk. 2, 3 og 4:

»1. Hver medlemsstat underretter omgående Kommissionen og de øvrige medlemsstater om enhver tilstedeværelse på den pågældende medlemsstats område af planteskadegørere, der er opført i bilag I, del A, afsnit I, eller i bilag II, del A, afsnit I, eller om enhver forekomst på en del af dens område af planteskadegørere, hvis tilstedeværelse hidtil ikke var kendt, og som er opført i bilag I, del A, afsnit II, eller del B, eller i bilag II, del A, afsnit II, eller del B.

Den træffer alle nødvendige foranstaltninger med henblik på at udrydde eller, hvis dette ikke er muligt, begrænse udbredelsen af de pågældende planteskadegørere. Den underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de foranstaltninger, den har truffet.«

23) I artikel 15, stk. 2, litra a), affattes første punktum således:

»Hver medlemsstat underretter omgående Kommissionen og de øvrige medlemsstater, såfremt der er påvist eller hersker mistanke om forekomst af planteskadegørere, der ikke er opført i bilag I eller i bilag II, og som hidtil ikke var kendt på dens område.«

24) I artikel 15, stk. 2, litra b), ændres »litra a)« til »stk. 1 og stk. 2, litra a)«.

25) I artikel 15, stk. 2, litra c), ændres henvisningen til stk. 2 til en henvisning til stk. 3

26) I artikel 15, stk. 3 og 4, ændres »stk. 1« til »stk. 1 og 2«

27) Artikel 18, stk. 2, affattes således:

»2. Efter fremgangsmåden i artikel 16a vedtages de ændringer i dette direktiv, der er nødvendige for at bringe det i overensstemmelse med de i stk. 1 nævnte fællesskabsbestemmelser.«

28) Bilag V affattes således:

»BILAG V

- A. Planter, planteprodukter og andre objekter med oprindelse i Fællesskabet.
- A. I. Planter, planteprodukter og andre objekter, som er potentielle bærere af planteskadegørere, som er relevante for hele Fællesskabets område.
- A. II. Planter, plantedele og andre objekter, som er potentielle bærere af planteskadegørere, der er relevante for visse beskyttede zoner. Med forbehold af de planter, planteprodukter eller andre objekter, der er opført i del A.I.
- B. Planter, planteprodukter og andre objekter med oprindelse andre steder end de i del A nævnte.
- B. I. Planter, planteprodukter og andre objekter, som er potentielle bærere af planteskadegørere, som er relevante for hele Fællesskabets område.
- B. II. Planter, planteprodukter og andre objekter, som er potentielle bærere af planteskadegørere, der er relevante for visse beskyttede zoner. Med forbehold af de planter, planteprodukter og andre objekter, der er opført i del B.I.«

Artikel 2

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag fra Kommissionen, vedtager revisionen af bilag V til direktiv 77/93/EØF inden den 1. juli 1992.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv seks måneder efter revisionen af bilag I til V til direktiv 77/93/EØF. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, henvises der deri til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler straks Kommissionen de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 1991.

På Rådets vegne

P. DANKERT

Formand

RÅDETS DIREKTIV

af 19. december 1991

om ændring af direktiv 89/437/EØF om hygiejne- og sundhedsproblemer i forbindelse med
produktion og markedsføring af ægprodukter

(91/684/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Euro-
pæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 89/437/EØF af 20. juni
1989 om hygiejne- og sundhedsproblemer i forbindelse med
produktion og markedsføring af ægprodukter ⁽¹⁾, ændret
ved direktiv 89/662/EØF ⁽²⁾, særlig artikel 10,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtning:

Nogle af bilagets bestemmelser vedrørende sporing af stafy-
lokokker i ægprodukter og oplagringstemperaturer for visse
ægprodukter bør i overensstemmelse med artikel 10 i direk-
tiv 89/437/EØF tilpasses til den videnskabelige og teknolo-
giske udvikling —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I bilaget til direktiv 89/437/EØF foretages følgende æn-
dringer:

1) Kapitel VI, punkt 1, litra b), tredje led, affattes såle-
des:

»— Staphylococcus aureus: findes ikke i 1 g ægpro-
dukt«.

2) Kapitel IX, punkt 3, fjerde led, udgår.

Artikel 2

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administra-
tive bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv
senest den 31. december 1991. De underretter straks Kom-
missionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative
bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette
direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en
sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning
fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 1991.

På Rådets vegne

P. DANKERT

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 212 af 22. 7. 1989, s. 87.

⁽²⁾ EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989, s. 13.